

[பேரவைத் தலைவர்]

[1978 மார்ச் 6]

இம்மாதிரி தீர்ப்பின் முக்கிய பகுதிகளை வெளியிடாததும் அவர்களே எழுதிய கடிதத்தின் பகுதிகளை மறைத்து செய்தி வெளியிட்டதும் தவறான செயலாகும். தவறான செய்தி ஒன்றினை வெளியிட்டு அது தவறு என்று சட்டிக்காட்டப்பட்டு தீர்ப்பு வழங்கியபின், அத்தீர்ப்பையும் அம்மாதிரி தவறாக வெளியிட்டதற்கான வருத்தத்தையும் முதலில் வெளியிட்ட செய்திக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிடப்பட்டதோ அதே அளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிடப்படவேண்டும். இதுதான் மரபு. எனவே, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழ் இவ்வாறு செய்யாதது தவறானது.

ஆயினும், 2-3-1978 தேதியிட்ட இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழில் எனது முந்திய தீர்ப்பையும் தாங்கள் முதலில் எழுதிய கடிதத்தையும் முழுவதுமாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். எனவே, இப்பிரச்சினையை இத்துடன் விட்டுவிடலாம் என்று கருதுகிறேன். இனி இவ்வாறு நிகழாவண்ணம் அப்பத்திரிகை எச்சரிக்கையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

திரு. துரை முத்துசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இன்று 6 தேதி ஆகியும் என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இன்னும் எங்களது சம்பளத்தை வாங்கவில்லை. மேலும் பொது மக்களும் அவதிப்படுகிறார்கள். காவரையறையின்றி என்.ஜி.ஓ.க்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இன்னும் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை என்பதை பேரவையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(5) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

(அ) அரசிதழ் பதிவு பெறாத அலுவலர்கள் வேலை நிறுத்தம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசிதழ் பதிவு பெறாத அலுவலர்கள் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தம் செய்துவருவது குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை

1978 மார்ச் 6] [பேரவைத் தலைவர்]

ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று திரு. க. சுப்பு, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம், திரு. புஷ்பராஜ், திரு. நா. சுந்தரராஜ், திரு. என். சங்கரய்யா, திரு. கு. ரமணி, திரு. ஆர். கிருஷ்ணன், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம், திரு. செ. சிவசாமி, திரு. எம். எ. லத்தீப், திரு. ரா. மார்க்கபந்து ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று அரசு ஊழியர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலைநிறுத்தம் நீடிக்கப்படக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. வேலை நிறுத்தத்தை நாங்கள் தூண்டிவிடவில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் அவர்களுக்கு தொழிற்சங்க உரிமை இருப்பதின் காரணமாக, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற குறைபாடுகளை போக்கிக் கொள்வதற்கு வேலைநிறுத்தம் செய்வதின் மூலமாக அவர்களுடைய கோரிக்கையைச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையை நாம் பறிக்க முடியாது.

இருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் அரசு தரப்பில் சொல்லப்படுகின்ற காரணங்களையும், ஊழியர்கள் சொல்லுகின்ற குறைகளையும் கேட்டு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும், இந்தப் போராட்டம் தொடரக் கூடாது. போராட்டத்தை திரும்பப் பெறவேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது. எங்களுடைய கருத்தும் அதுதான்.

அரசு ஊழியர்களை நாங்கள் பார்த்தபோது, போராட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்தக்கூடாது. அரசோடு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வருவதுதான் நல்லது என்று கூறியிருக்கின்றோம். அதுதான் எங்களுடைய கருத்தும் கூட, அவர்கள் முன்னால் போராட்டத்தை ஆரம்பித்த போது, இந்த அவையில் அது பற்றி பேசப்பட்டது. அவையில் எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், அரசு அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 மார்ச் 6]

அப்படி வற்புறுத்தியதின் பேரில் பேச்சு வார்த்தை தொடர்ந்து நடந்தது. அதில் அந்த பேச்சுவார்த்தையில் என்ன நடந்தது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. அரசு தரப்பில் கூறப்பட்டது. அவர்களின் குறைகளை எல்லாம் கேட்டோம், இன்னும் சில நாட்களில் அதிகாரிகளோடு கலந்து, அமைச்சரவையில் கலந்து எங்களுடைய முடிவை தெரிவிக்கின்றோம் என்று அரசு தரப்பில் சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் தரப்பில் என்ன சொல்லப்பட்டது என்றால், எங்களுடைய குறைகளை அரசு உதாசீனம் செய்து விட்டது. பேச்சு வார்த்தை முடிந்துவிட்டது, ஆகவே நாங்கள் தொடர்ந்து போராட்டத்தை நடத்துகிறோம் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆகவே, எங்களைப் பெறுத்தவரையில் எதிர்க்கட்சிகள் கூறியவாறு அவர்களோடு அரசு பேச்சுவார்த்தை நடத்திய பிறகு, இன்னின்ன விஷயங்களை பேசினோம் என்று சொல்லியிருப்பார்களேயானால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர்களே ஒரு அறிவிப்பை செய்துவிட்டார்கள். பின்னால் போராட்டத்தை அவர்கள் துவங்கியபின், பிரதிநிதிகள் சென்று அவர்களைப் பார்த்து பேசிய போது, அரசோடு பேசி இதற்கு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்றும், அதுவும் இன்னின்ன தேதிக்குள் அரசு தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருந்தார்கள். அப்படி ஏன் ஒரு 'அல்டிமேட்டம்' கொடுக்க வேண்டும். அரசு இதைப்பற்றி பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று விட்டிருக்கக் கூடாதா? என்று நாங்கள் அவர்களுக்கு அறிவுரை சொன்னோம்.

ஆனால் அவர்களுடைய நியாயத்தையும் நாம் புறக்கணித்துவிட முடியாது. அவர்களுடைய கோரிக்கையிலும் நியாயம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரில் கொடுக்கப்படுகின்ற ஊதியம் தங்களுக்கும் தரப்படவேண்டும் என்று கேட்க தங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அரசு தரப்பில் பல சங்கடங்கள் இருக்கலாம். அதை உணர்ந்தாலும் பக்கத்தில் வேலை செய்கின்ற மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப் படுகின்ற சலுகை தங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுவதில் தவறு கிடையாது.

1978 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இருந்தாலும், நமக்கிருக்கின்ற பொருளாதார நெருக்கடிகள், நம்முடைய நிதி வசதி, இவைகளைப்பற்றியும் பேசித் தீர்ப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைத் தான் நாங்கள் வற்புறுத்துகின்றோம். அதேபோன்று அரசு ஊழியர்களும் தொடர்ந்து போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருப்பது உசிதம் அல்ல. அவர்களும் போராட்டத்தை ஒத்தி வைத்து அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த மீண்டும் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டம் ஒன்றைக் கூட்டினார்கள். கோட்டையில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் நடந்தது. நாங்கள் கலந்து கொண்டோம். அரசு தரப்பில் தங்களுக்கு இன்னின்ன விதங்களில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக்கூறினார்கள். ஊழியர்களும் தங்கள் குறைகளை தெரிவித்தார்கள். அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமை என்ன என்பதை பட்டவர்த்தனமாக, நிதிநிலை போக்குவரத்து என்ன என்பதையெல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அது எப்படியிருந்தபோதிலும், இதற்கு ஒரு முடிவு எடுத்தாக வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்துகின்றோம். ஆகவே, அரசு இதற்கான முடிவை எடுத்து இப்படிப்பட்ட போராட்டத்தை தவிர்க்க வேண்டும், ஆகவே இதைப் பற்றி விவாதித்து, முடிவு எடுக்க, அவையில் இதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு அரசின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

* திரு. என் சங்கரய்யா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசிதழ் பதிவு இல்லாத ஊழியர்கள் சம்பந்தமான இன்றைக்கு விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையை ஒத்திவைப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய முன்தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தை நடத்தினார்கள். இந்தக் கூட்டத்திலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் கலந்து கொண்டு, என் கட்சியின் சார்பிலே அரசு ஊழியர்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு பின்வருமாறு யோசனைகளை நான் பலமாக வற்புறுத்தினேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 6]

அதாவது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்டஜெட்டிலே குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல், 200 ரூபாய்க்கு கீழே சம்பளம் பெறக்கூடியவர்களுக்கு 25 ரூபாயும், 200-க்கு மேலே சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கு 15 ரூபாயும் நான்-ரெகரிங்காக ஒரே ஒரு மாதத்திற்கு மட்டும் கொடுப்பதென்றும் தொடர்ந்து வராமல் இருக்கக்கூடிய இந்தப் பணத்தை, இந்த அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கும் சம்பளக் கமிஷன் அதனுடைய முடிவுகளை நிரியித்தது. இந்த அரசுக்கு ஒரு அறிக்கையை வெளியிடும் வரையில் இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் இதை 15 ரூபாய், 25 ரூபாய், 200 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கும், 200 ரூபாய்க்கு கீழே சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கும் தொடர்ந்து கொடுத்து வரவேண்டும். அவ்வாறு கொடுத்துவந்தால் அதிலே பிரச்சனை இல்லை. காரணம், 1-4-1978 முதல் இந்தச் சம்பளக் கமிஷனின் தீர்ப்புகளை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றும் என்று ஏற்கனவே நிதி அமைச்சர் அவர்களால் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கூறினேன்.

அப்போது அவர்கள் கேட்டார்கள். ஒருவேளை இந்தச் சம்பளக் குறை இந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உதவி கொடுக்க வேண்டாம் என்றால், அவர்களுக்கு அதிகப்படியான நிதியை கொடுப்பதாகி விடுமே என்று அவர்கள் சொன்னபோது, நான் சொன்னேன், அப்படியானால் பரவாயில்லை. நம்முடைய மக்களான அரசாங்கமே அதை அவர்களுக்கு மானியமாகக் கொடுத்து விடலாம் என்று. இன்றைக்கு ஜன் மாதத்திற்குள் சம்பளக் குழுவின் அறிவிப்புகள் வந்துவிடும். ஆகவே, இதற்கிடையிலே நாட்கள் அதிகமில்லை. ஆகவே, இந்த 15, 25 ரூபாய்களை இந்த அரசு உதவித்தொகையாக மாதந்தோறும் இடைக்கால நிவாரணமாக அவர்களுக்குக் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும், இதை சம்பளக் குழுவின் அறிக்கை சுமர்ப்பிக்கின்றவரையிலே அமுல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று நான் பலமாக வற்புறுத்தினேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கு ஏற்றவாறு இவர்களின் சம்பளமும் இருக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் தமிழக அரசிலே இருக்கக்கூடிய 300 ரூபாய்க்கு கீழே சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திலே 300 ரூபாய்க்கு கீழே சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கும் இடையிலே சுமார் 35

1978 மார்ச் 6] [திரு. என். சங்கரய்யா]

ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதற்கு மேலே சம்பளம் ஊங்கக் கூடியவர்களுக்கு 50 ரூபாய்வரை வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்படி மத்திய அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்களுக்கும், மாநில அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்களுக்கும் எந்தவிதத்திலும் வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் செய்யக்கூடிய பணி ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரேமாதிரியான சம்பளம், மத்திய அரசாங்கத்திலே கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தினேன்.

அதைப்போல், அரசாங்கத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய பெண்கள் தங்கள் வீடுகளிலே வேலைசெய்துவிட்டு, அலுவலகம் வருவதற்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கின்றது, இப்போதுள்ள வேலைநேரம் சரியல்ல, காலை 10½ மணி முதல் மாலை 5 மணி வரை தமிழகம் பூராவிலும் ஒரே சீரான நேரத்தை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்ன கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தினேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய பிராவிடென்ட் பண்டு புதியலே ஏற்கனவே இருந்ததைப்போல், அவர்களுடைய மருத்துவ செலவுக்காக அல்லது அவர்களுடைய வீட்டிலே திருமணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் வந்தால் கடன் பெறுவதற்கான வசதி முன்பு எப்படியிருந்ததோ, அதைபோல் இருக்க புதிய உத்தரவை எடுத்துச் செய் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்றும் முன்பிருந்த நிலைமைக்கு உடனடியாக வர வேண்டுமென்றும் நான் வற்புறுத்தினேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், கட்டாய ஓய்வுத் திட்டத்தின்கீழ் 700 பேர்களை இந்த அவசர காலத்திலே வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களின் ஒரு பகுதிக்கு மட்டும் விசாரணை நடைபெற்று மீண்டும் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இது போல் இல்லாமல், மற்றவர்கள் அனைவரையும் வேலையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், இந்தக் கட்டாய ஓய்வளிக்கும் திட்டத்தை, இந்தக் கொள்கையை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும், எங்கள் கட்சி ஆளுகின்ற மேற்கு மங்களாத்திலும், கோளாவிலும் இந்த கட்டாய ஓய்வுத் திட்டத்தின்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 மார்ச் 6]

கீழ் வேலை இழந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதைப் போல் இந்த மாநில அரசாங்கமும் இப்படி கட்டாயமாக ஓய்வு பெறச் செய்தவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பலமாக வற்புறுத்தினேன்.

அதேபோல், அவர்கள் ஓய்வு பெறுகின்ற காலத்தில் இன்றைக்கு வாழ்நாள் பூராவும் இந்த அரசாங்கத்திற்காக பாடுபடுகின்றவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டுமென்பதாகும். இதுவும் நியாயமாகும். இப்படி இந்த அரசாங்கத்திற்காக ஒருவர் வாழ்நாள் பூராவும் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் நான் வற்புறுத்தி, அதற்கான திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன்.

அந்தக் கோரிக்கைகளை நாங்கள் வற்புறுத்தி அதை அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். இன்றைக்கும் நான் அதைத்தான் கூற விரும்புகிறேன். நிலைமை என்னவாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கம் இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக அறிவிக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். நண்பர் சிவ இளங்கோ சார்ந்த என்.ஜி.ஓ. ஸ்தாபனத்தினரும், பரதனைச் சார்ந்த என்.ஜி.ஓ. ஸ்தாபனத்தினரும், ஏனைய ஸ்தாபனங்களும் இதுபோன்ற கோரிக்கைகளைத் தந்து வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இதுபற்றிக் கூறியபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—ஏற்கனவே கொண்டு வந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின்போது வெளி நடப்புச் செய்ய முற்பட்டார்கள், அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று. நீங்கள் சொன்ன உறுதியின்பேரில் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவார்கள்; ஆகவே, அவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள் என்று சொன்னதன் அடிப்படையில் அவர்களை விடுதலை செய்த பிறகு அவர்கள் இப்படி மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள்.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பொறுத்தவரை அந்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எங்களிடம் வந்து அதிகார பூர்வமாகப் பேசினார்கள். திரு. சிவ இளங்கோ அவர்களும், சுப சீதாராமன் அவர்களும் வந்து ஆலோசனை நடத்தினார்கள். 'நீங்கள் தனி ஸ்தாபனம், உங்களுக்குத் தேவையான முடிவு

1978 மார்ச் 6] [திரு. என். சங்கரய்யா]

நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னோம். முதலமைச்சர் அவர்களோடு நடந்த பேச்சு வார்த்தை அரை மணி நேரத்தில் முடிந்து விட்டது, அரை மணி நேரத்தில் எங்களை அனுப்பிவிட்டார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் மறு நாள் வேறு பல சங்கங்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி யிருக்கிறார். உங்களுக்கும் முதலமைச்சருக்கும் இடையே என்ன நடந்தது? நீங்கள் பேச்சு வார்த்தை யின்போது என்ன கேட்டீர்கள்? ஏதைக் கொடுக்க அவர்கள் மறுத்தார்கள்? ஏதைத் தமிழக மக்கள் மத்தியில் வையுங்கள். நீங்கள் இன்று இரண்டு பிரிவாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், இரண்டு பேரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அரசாங்கத்திடம் கோரிக்கையைக் கொடுத்து சிறிது அவகாசம் கொடுங்கள். அப்படிக் கொடுத்து அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால் அதற்கு பிறகு தொழிற்சங்க ரீதியில் நடவடிக்கை எடுப்பதில் தவறு இல்லை.

கைது செய்யப்பட்ட நூற்றுக் கணக்கானவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் கோரி விடுதலை செய்யப்பட்டதற்கு பிறகு மறுநாளே மறியல் செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் செல்லுவது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்குச் சரியாகப் படவில்லை என்று கூறினோம். அதுதான் என்.ஜி.ஓக்கள் நலனைப் பாதுகாக்கவும் சரியாக இருக்கும். அவர்கள் மற்றவர்களையும் கூட்டி வைத்துப் பேசுவதாகச் சொல்லிப் போனார்கள்.

மறுநாள் காலையில் வந்தார்கள், நீங்கள் அனைவரும் சொல்லுகிற யோசனையைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்; மறியல் நடைபெறும் என்று கூடியுள்ள ஊழியர்கள் சேப்பாக்கத்தில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்வ கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் எங்கள் கோரிக்கையை சட்டமன்றத்தில் வற்புறுத்துவதாய் உறுதி அளித்தால் அவர்கள் திருப்திப் படுவார்கள்; நாங்கள் மாற்று வழியில் இயக்கத்தை நடத்துவது பற்றி யோசிக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். அப்போது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் வற்புறுத்தியது—நாங்கள் வருகிறோம்; ஆனால் நாங்கள் வந்தால் எங்களுக்குத் தெரியாமல், எங்களுடைய உடன்பாடு இல்லாமல் நீங்கள் போராட்டத் திட்டத்தை அறிவிவிக்கக்கூடாது. அதற்கு

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 மார்ச் 6]

நாங்கள் ஆதரவு கொடுத்ததாக எங்களிடம் குற்றம் சுமத்தக் கூடாது என்று சொன்னேன். அப்படிச் செய்ய மாட்டோம் என்று நண்பர் சுப. சித்தாராமன் அவர்கள் உறுதி அளித்தார்கள். மற்றக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அதே போல்தான் கேட்டார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அப்படித்தான் என்னிடம் கேட்டார்கள். சங்கரய்யாவைக் கேட்காமல் பதில் சொல்ல மாட்டேன் என்று தான் அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறினார் என்றார்கள். நீங்கள் அனுப்பினால் நாங்களும் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக பிரதிநிதியை அனுப்புகிறோம் என்றார்கள்.

அந்த வகையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக திரு. ரமணி அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும், மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சி, ஜனதா கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக பிசுநிந்திகள் அங்கு சென்று, உங்களுடைய கோரிக்கையைப் பற்றிச் சட்ட மன்றத்தில் தோடர்ந்து எடுத்துச் சொல்லுவோம் என்று அங்கே பேசினார்கள்.

கடைசியில் என்ன நடந்தது? நண்பர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் பேசி முடிந்த பிறகு, திரு. ரமணி அவர்கள் பேசி முடிந்த பிறகு திடீரென்று அவர்கள் அறிவித்தார்கள்—2-ம் தேதி பார்த்து விட்டு 3 ஆம் தேதி முதல் மறியலில் செடுபடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அது அங்கு சென்றிருந்த ரமணி அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. எங்களைக் கேட்காமலே நீங்கள் இப்படி போராட்ட திட்டத்தை அறிவித்தால், “நாங்கள் அதற்குப் பொறுப்பு எப்படி ஏற்க முடியும்?” என்று வருத்தத்தோடு சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள்.

முன்றும் தேதியிலிருந்து மறியல் என்று அறிவித்து விட்டு, மறுபடியும் எங்களிடம் வந்து மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு பிரதிநிதியை 2-ம் தேதி நடைபெறும் பொதுக் கூட்டத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று வந்து கேட்டார்கள். மற்றவர்களைக் கலந்து கொண்டு பதில் சொல்வதாகக் கூறினோம். நண்பர் பாதனம் நீங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒற்றுமையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, கூட்டத்தை நடத்தினால் அதிலே வந்து பேசுகிறோம் என்று சொன்னோம். 3 ஆம் தேதி மறியலைத்

1978 மார்ச் 6] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தொடங்கக்கூடாது, அரசாங்கத்திற்கு ஓரளவு அவகாசம் அளிக்க வேண்டும்; அரசாங்கம் உங்கள் கோரிக்கையை இறுதியாக நிராகரித்து விட்டார்கள் என்றால் அதற்குப் பிறகு முழு நிலைமையையும் பொதுமக்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதற்கு முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு இப்படிப் போராட்டம் நடத்துவது சரியாக இராது. முன்றும் தேதி நடைபெறும் மறியலை ஆதாரித்துப் பேசவேண்டுமென்று சொல்லி ஏற்கனவே ஏற்பட்ட நிலையை பரிசீலிப்பேன். செய்வா தீர்கள். நாங்கள் சொன்னதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, மறியல் செய்ய, திட்டமிட்டு விட்டார்கள், ஆகவே, நாங்கள் கலந்து கொள்ள இயலாது என்று தெரிவித்தோம்.

(முற்கால 10-37)

முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் வற்புறுத்தி நாங்கள் விடுதலை செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுடன் கருணாநிதி, நாங்கள், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், கருங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் மறியல் போராட்டம் வேண்டாம் என்று சொன்னது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும், சுப்பு அவர்கள் கூட என்னிடம் சொன்னார்கள், என்னைப் பேசுவதற்கு அவர்கள் தயக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் போகவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார் என்றும் ஆனால் ரகுமான்காளுக்கு விஷயம் தெரியாது அவரை அழைத்துப் போய்விட்டார்கள் என்றும் சொன்னார். ஆகவே, எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன நிலைமையை எடுத்தார்கள் என்பது தெரியும். அவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றி உங்களுடைய நிலை என்ன என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். எங்களுடைய கட்சித் தலைமையைக் கேட்டுக் கொண்டு தான் நாங்கள் சொல்லமுடியும் என்று சொல்லிவிட்டோம். அந்தக் கூட்டம் முடிந்தபிறகு பத்திரிகை நிருபார்கள் ஏங்களைச் சுற்றி நிற்கிறார்கள். பவுலவர் கோவிந்தன், நான், மாரிமுத்து, மீனட்சுசாமி, மார்க்கப்பந்து ஜேம்ஸ் எல்லோரும் சொன்னோம், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதென்று

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 6]

மென்று. என்ன என்ன கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமோ அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று முதலமைச்சரிடம் வற்புறுத்தினோம் என்றும் சொன்னோம்.

பிறகு அவர்கள் மறியல் பற்றி என்ன நிலைமை என்று கேட்டார்கள். மறியல் இன்றைக்கு நீங்கள் செய்யவேண்டாம். இன்றைக்கும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு வேண்டாம் என்று சொன்னோம். இது தான் எங்கள் நிலை என்று சொன்னோம்.

பிறகு அவர்கள் ஸ்ட்ரைக்கப்பற்றிக் கேட்டார்கள். இந்தியன் எஸ்க்பிரஸிலே, சரியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ட்ரைக்கப்பற்றி என்.ஜி.ஓ. தலைவர்கள் ஆலோசனை எங்களிடம் கேட்கவில்லை. மறியல் பற்றிக் கேட்டார்கள், ஒத்திவையுங்கள் என்று சொன்னோம் என்று தான் குறிப்பிட்டோம். மறியலை ஒத்திவையுங்கள், முதலமைச்சர் என்ன அறிவிக்கிறார் என்று பார்த்துச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னோம். ஸ்ட்ரைக்கப் பொறுத்தவரை 'It is for them to decide' என்றுதான் சொன்னேன்.

அப்படியானால், பத்திரிகை திருபர்கள் கேட்டார்கள், வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கேட்பீர்களா என்று ஏற்கனவே மறியல் வேண்டாம் இப்பொது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதுதான் எங்கள் நிலை என்றேன். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அரசாங்கம் இதை அனுதாபத்தோடு பார்த்து, அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்களே என்று பார்க்க வேண்டாம்.

என்.ஜி.ஓக்கள் 7½ லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வேறு சங்கங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பரதன் தலைமையில் உள்ள சங்கத்தினர் 3 ஆம் தேதி விடுப்பு எடுக்கும் வேலை நிறுத்தத்தை நடத்தாமல் அரசாங்கத்தின் அறிவிப்பை எதிர்பார்த்து ஒத்திவைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலே ரேஷன்யூ ஆபீஸர்ஸ் சங்கம், தலைமைச் செயலகச் சங்கம் போன்ற

1978 மார்ச் 6] [திரு. என். சங்கரய்யா]

வர்கள் எல்லாம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்வதைப் பார்க்காமல் அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்று ஒரு கூட்டத்திலே பேசும் போது கூறியிருக்கிறார்கள், போலீஸாரை விட்டு கைது செய்ய மாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். எங்களுடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலை ஊழியர்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துகிற போது அடக்கு முறைகளைக் கொண்டு அடக்குவது பயன்தராது என்பது தான்.

நேற்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியதுபற்றி, அது ஆட்சேபகரமான பகுதி என்று பலர் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். நானே மக்களிடம் சென்று பிரச்சினைகளை பற்றி சொல்வேன் என்று அவர் சொன்னதாக, மாநிலத்திலே உள்ளவர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவதற்காக கிளர்ச்சி செய்வது என்ற நிலை உண்டு. ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் அவைகளைப்பற்றி கவனித்து கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் மக்களைத் திரட்டி இந்தக் கிளர்ச்சிக்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று முறையிலே எடுக்கக்கூடிய நிலை சரியானதல்ல. பல சிக்கல்கள் இன்றைக்கு இருந்தாலும்கூட, தேர்தல் காலத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி, செயல்பட வேண்டுமென்ற முறையில் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்காமல், நீங்கள் அறிவிப்புக் கொடுங்கள், எந்த நேரத்திலேயும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப்பற்றி பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் பேசித் தீர்த்து வைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். அதனால் இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

1978 மார்ச் 6]

(5) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசு ஊழியர்களுடைய வேலைநிறுத்தம் சம்பந்தமாக, போராட்டம் சம்பந்தமாக அவர்களுடைய கோரிக்கையின் நியாயத்தைப் பற்றி அத்தனை எதிர்க்கட்சிகளும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள், ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள பலரும் ஒப்புக்கொள்ள வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். நியாயமான பல கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 10-40)

ஆனால், எல்லா கோரிக்கைகளும் என்று சொல்லவில்லை யென்றாலும்கூட, பிரதானமாக, வேலை நேரத்திலே உள்ள சிரமத்தைப் பார்க்கவேண்டும், கணவனும் மனைவியும் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், ஒருவர் 9 மணிக்கு, ஒருவர் 10.00 மணிக்கு, ஒருவர் 10.30 மணிக்குப் போக வேண்டுமென்றால், அது சிரமம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அதேபோல், ரிட்டையர்மென்ட் ஏஜ். சென்டரல் கவர்ன்மெண்டில் வேலை செய்பவர்களுக்கு அந்த ஏஜ் 58, இந்த அரசின்கீழ் வேலை செய்பவருக்கு ரிட்டையர்மென்ட் ஏஜ் 55.

அதேபோல், கம்பல்சரி ரிட்டையர்மென்ட். ஒருவர் பிடிக்க வில்லையென்றால், வீட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதில் எவ்வளவு தவறுகள் நடந்தன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

இன்னொன்று, மாதாமாதம் ரூ. 15 கட்டினால், ரிட்டையர் ஆகும் போது ரூ. 10,000 கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இன்னொரு திட்டம் இருக்கிறது, பணியிலிருக்கும்போதே திடீரென்று இறந்து விட்டால் ரூ. 10,000 கொடுப்போம் என்பது. 4 நாள் கழித்து ரிட்டையர் ஆனால் அவருக்கு ரூ. 10,000 வராது என்பதற்காக, ரிட்டையர் ஆவதற்கு 4 நாளைக்கு முன்னால், கணவனை மனைவி கொன்றதை—ரூ. 10,000-த்திற்காக—பற்றிய சேர்ப்பு பத்திரிகையிலே எல்லாம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இறக்காமல் பணியிலிருந்து ரிட்டையர் ஆனாலும், ரூ. 10,000 வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1978 மார்ச் 6]

மாதாமாதம் ரூ. 10 கட்டினால், பாங்கிலே ரூ. 20,000 கிடைக்கிறது என்றெல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்டது.

அதே போல், பிராவிடன்ட் பண்டிலிருந்து திரும்பக் கொடுப்பதிலே என்ன கஷ்டம்? அவன் கட்டிய பணம். அவன் அவசரத்திற்குக் கேட்கிறான். கடன் கொடுத்தால், திரும்பக் கட்டுகிறான்.

அதே போல், வீட்டில் வேலை செய்கிற ஆட்களுக்கு, ரூ. 15, ரூ. 25 பொங்கல் இனம் கொடுப்பதுபோல், இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு மட்டும் ரூ. 15, ரூ. 25 கொடுப்பது என்கிற முறை எனக்கு விளங்கவில்லை. நிறு இடைக்கால நிவாரணம் என்று ரூ. 15, ரூ. 25 என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை, பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் வந்து அமுலாகும் வரை என்று சொல்லியிருந்தால் என்ன? ரிப்போர்ட் எப்போழுது வரும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்டபொழுதுதான் சூன் மாதம் வரும் என்று சொன்னார்கள்.

அதே மாதிரி, பஞ்சப்படியிலே சிலிங். மத்திய சர்க்காருடைய பஞ்சப்படி எல்லா மாநிலங்களிலும்—பல மாநிலங்களிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி ஒரு நெருக்கடி. இதனால், அரசு ஊழியர்களுடைய வாழ்க்கையிலே நெருக்கடி. இவற்றைப்பெற வேண்டுமென்று அவர்கள் சங்கம் முடிவுசெய்கிறது; அவர்கள் போராடுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில், தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும், அரசு ஊழியர்களும் யார் போராடினாலும், அரசின் அணுகுமுறை எப்படி இருக்கவேண்டும்? அரசின் அணுகுமுறையில் ஒன்றை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். முதலமைச்சர் பேசியது பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. வேலை நிறுத்தக்காரர்களை போலீஸ்காரர்கள் கைது செய்ய மாட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதை மதிப்பிற்குரிய சங்கரய்யா அவர்கள் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால், அடுத்துச் சொல்லும்போது, லா அன்ட் ஆர்டர் என்று வரும்போது, மக்களே நிலைமைகளைச் சமாளிப்பார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். என்ன அர்த்தம் இதற்கு? கட்சி ஆட்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தகராறு, சண்டை

1978 மார்ச் 6] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மூட்டிவிடுவோம் என்றுதான் அர்த்தம். அதே மாதிரிதான் மாணவர் போராட்டத்திலே, பல்லவன் போராட்டத்திலே சொன்னார்கள். போராட்டம் நடத்துபவரைக் கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள், சட்டத்தை மீறினால் நடவடிக்கை எடுங்கள்; சட்டப் படி நியாயமான நடவடிக்கை எடுங்கள்; நிலைமைகளைப் பொறுத்து நடவடிக்கை எடுங்கள்.

இப்பொழுதே, எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஆபீஸ்கள் மூடப்பட்டுள்ளன. மேற்கொண்டு சுமுகமான நிலையை உருவாக்கி மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக, சண்டை மூட்டி விடுகிற மாதிரி, முதலமைச்சர் சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு இவைகளையெல்லாம் பேசலாம். உங்களுடைய கருத்து என்ன, கட்சியின் கருத்து என்ன, அரசு செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது பற்றி கருத்து சொல்லுங்கள். இப்பொழுது சுருக்கமாக ஏன் ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவையுங்கள். எல்லோரும் பேசுவார்கள், ஆளுங்கட்சிக் காரர்களும் பேசட்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் இதை சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்றுதான் கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். நீங்கள் பிரச்சனையைச் சுமுகமாகத் தீர்க்கக் கூடிய வழிமுறைகளைச் சொல்ல வேண்டும், உங்கள் கொள்கை களைச் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் இதைச் சொல்லியிருக்கக் கூடாது, இவர்கள் இதைச் சொல்லியிருக்கக் கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்வது சரியல்ல.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: முதல்வர் சொல்லியிருக்கிறார். அதைப்பற்றி கருத்தே சொல்லக் கூடாதா? நாங்கள் சுமுக மாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதிலே முழு ஒத்துழைப்பு தரத் தயார். முதல்வர் பேசியது இதில் சரியல்ல என்பதுதான் எங்கள் கருத்து.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1976 மார்ச் 6]

ஊழியர்களது கோரிக்கைகள் நியாயமான கோரிக்கைகள். ரூ. 50 கேட்கிறார்கள், இடைக்கால நிவாரணமாக. அந்தத் தொகை எவ்வளவு என்பதிலே வித்தியாசம் இருக்கலாம். ஆனால், கோரிக்கைகள் நியாயமானவை. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கேட்டாலும், நியாயமான கோரிக்கைகள் என்று ஒத்துக் கொள்வார்கள். நாங்கள் சொன்னோம், அவர்களைக் கைது பண்ணியிருக்க வேண்டாம், கூப்பிட்டுப் பேசியிருக்கலாம் என்று.

அவர்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள், நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டோம்; முதலமைச்சரைப் பார்க்க முடியவில்லை, நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டு வருகிறோம், நியாயமான கோரிக்கைகளைப் பேச சந்தர்ப்பம் அளிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். 10, 15 கோரிக்கைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே, இத்தனை கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறோம், இவை, இவை பற்றி, அடுத்த ஒரு வாரத்திலே, அல்லது இரண்டு வாரத்திலே, காபினெட் கூடி முடிவு எடுப்போம் என்று அரசுத் தரப்பில் சொல்ல வில்லையென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும், ஒன்றிரண்டைத் தவிர, மற்றவை எல்லாம் நியாயமான கோரிக்கைகள்தான், நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.

சங்கங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இருக்கிற வித்தியாசத்தை நாம் புயன்படுத்தி அவர்களுக்குள் ஒரு பிளவு உண்டுபண்ணவேண்டிய தேவையில்லை. அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் கவலையில்லை. வேறு மாநிலங்களில் அதிகம் தருகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரில் ஓய்வு பெறும் வயது 58, இங்கே 55. அவர்களுக்கு அதிக ஊதியம், இங்கே குறைந்த ஊதியம் என்றிருக்கிறது. நாட்டிலே 50 சதவிகிதம் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக 500 ரூபாய் சம்பளம் என்று சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிரச்சனைக்கு வாருங்கள். அவர் பேசியது அதற்கு உங்கள் பதில் இப்படி விளக்கம் எல்லாம் சொன்னால் என்ன அர்த்தம்.

1978 மார்ச் 6]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: ஆகவே அரசாங்கம் அனுசு முறையிலே சரியாக இருந்து, அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய வகையிலே, அனுதாபமாக அவர்களுக்கு செய்யக் கூடிய நடைமுறையைக் கடைபிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நியாயமான கோரிக்கைகளை எல்லாம் ஒத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய வேலைநிறுத்தத்தை காபஸ் பெறவேண்டும் என்று அறிவிப்புக் கொடுத்து, கமுகமான முறையிலே, அவர்களுக்கு ஆதரவாக நியாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு என்ன சந்தேகம் வருகிறது என்றால், இந்த 15 ரூபாய் ஒரு மாதத்திற்குத்தானா, பே கமிஷன் அறிக்கை வந்ததற்குப் பின்னாலே கிடைக்குமா என்று அச்சப்படுகிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய முறையிலே, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இது பற்றி அரசாங்கத்திற்கு பல்வேறு கருத்துக்கள் இருக்கலாம், அதைப் பூரணமாக பரிசீலித்து நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதை விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே கூற வேண்டிய பல கருத்துக்களை இங்கே கூறிவிட்டார்கள். அதையே மீண்டும் கூற நான் விரும்பவில்லை. ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் கூறுகிறேன்.

இந்த என்.ஜி.ஓ.-க்களின் போராட்டம் எந்த அளவுக்கு பொது மக்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் கோரிக்கையை முன் வைத்துப் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அது சரியா, இல்லையா என்ற பிரச்சனைக்குப் போகாமல், இந்தப் போராட்டத்திற்குத் தீர்வு காண்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 6]

ஏற்கனவே நாங்கள் முதலமைச்சரோடு பேசும்போது ஒன்றை எடுத்துக் கூறினோம். அதாவது, ஏற்கனவே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே பேசும்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்ற இரண்டு கோரிக்கைகளைக் கூறினார்கள். அதாவது பிராவிடன்ட் பண்டு நிதியிலிருந்து கடன் வாங்கும் விதியைத் தளர்த்துதல், பணி நேரத்தை மாற்றி அமைப்பது ஆகிய இரண்டு கோரிக்கைகளும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இவற்றை இந்த மன்றத்திலே அறிவித்துவிடலாம். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு எந்த பொருளாதாரச் சிக்கலும் ஏற்படப்போவதில்லை.

அடுத்து, நான்-ரெக்கரிங் என்று சொல்லி, ஒரு சலுகையை அளித்திருக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு 15 ரூபாய், 25 ரூபாய் என்று நீங்கள் வழங்க இருப்பதை, கமிஷன் அறிக்கை வருவது வரையிலும் இதனை நீடித்துக் கொடுப்பது என்றும் கமிஷன் அறிக்கை வந்த பிறகு கமிஷன் அறிக்கையை ஒட்டி பேச்சு வார்த்தை நடத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இதனை முதலமைச்சரோடு பேசுகிறபோதும், அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்திலேயும் நாங்கள் கூறினோம்.

அதோடு, முதலமைச்சர் ஒன்றைச் சொன்னார். இப்போது இருக்கிற சங்கம், போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு சங்கம் இந்தச் சங்கத்தோடு நாங்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்த மாட்டோம் என்று கூறுகின்ற நிலை வசவேற்கத்தக்கது அல்ல. அனைத்து சங்கங்களை அழைத்துப் பேசினால் சுமுகமான நிலைமை ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு அழகர்சாமி அவர்கள் கூறியது போல், நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் கூறியதை நான் கேட்டேன், பத்திரிகையில் பார்த்தேன் * * * என்ற கருத்துப்பட கூறியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு முதலமைச்சர்—4½ கோடி மக்களின் முதலமைச்சராக இருக்கும் அந்தப் பெரிய பதவிக்கு உகந்ததா என்பதை மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 மார்ச் 6]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

நன்றாக சிந்திக்கவேண்டும். இதனால் இந்த மாநிலத்தில் என்னென்ன விளைவுகள் ஏற்படும், இது நல்லதாக இருக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

* * * * *

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பேரவையை ஒத்திவைத்து அது பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தின் மீது நண்பர் ஜேம்ஸ் போன்றவர்கள் பேசும்போது, * * என்ற பகிரங்கமான, அடிப்படை அற்ற, முறைகேடான ஒரு குற்றச் சாட்டை இந்தச் சபையில் வைத்து இருக்கிறார்கள். அருள் கூர்ந்து நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அருமை நண்பர் ஜேம்ஸ் போன்றவர்கள் பேசும்போது, தயவுசெய்து வார்த்தைகளை கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்கள் இந்த ஆட்சியின் அஸ்திவாரம் என்று நம்புகிறது இந்த அரசு. அப்படியிருக்க முதலமைச்சருக்குக் களங்கம் கற்பிக்கும் முறையில், முதலமைச்சர் அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தோடு பேசி இருக்கிறார் என்று உறுதியோடு அறுதியிட்டு அவர் பேசுவதைத் தயவுசெய்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் ஜேம்ஸ் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் அப்படிப் பேசியதைக் குறிப்பேட்டில் இருந்து எடுக்குமாறும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றையதினம் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார்கள். அது பத்திரிகையில் வந்து இருக்கிறது. அதை நான் தங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலமைச்சரின் பேச்சின் மீது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கிடையாது. நீங்கள் என்.ஜி.ஓ.-வினரின் போராட்டத்திற்கான நியாயங்களை விளக்கிச் சொல்லி, அதைப்பற்றி விவாதிக்க சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டு

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1976 மார்ச் 6]

மென்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர முதலமைச்சர் பேசிய பேச்சையோ அல்லது அதன் பேரில் விவாதமோ நடத்துவது சரியல்ல. அதற்காக இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படவும் இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: நான் ஏற்கனவே கேட்டுக் கொண்டபடி அவை குறிப்பேட்டில் இடம் பெறக்கூடாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் சொல்வதைக் கேட்டு விட்டு நீங்கள் நீக்க வேண்டும். * * * * * என்னுடைய கருத்தைக் கூற எனக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்.ஜி.ஓ. சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையைக் குறித்து நேற்றைதினம் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார். அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: * * * * * என்று சொன்ன வார்த்தை சரியல்ல.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அவர் சொல்வது போல் * * * என்னுடைய கருத்தைக் கூற அனுமதி வேண்டும் என்று நான் கேட்டேன். அதில் தவறு இல்லை. என்னுடைய கருத்தை கேட்டு விட்டு, பிறகு நீக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் அந்த வேண்டுகோளுக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் ஆலோசனைகளுக்கும் இணங்காவிட்டால், வேலை நிறுத்தக்காரர்களை என்.ஜி.ஓ. வினரைத்தான் அவர் குறிப்பிடுகிறார்கள். (. . .)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பத்திரிகையில் வந்த தகவலை வைத்துப் பேசக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசியிருந்தால் சொல்லுங்கள். வெளியிலே பேசிய பேச்சு பத்திரிக்கையில் வந்து இருக்கிறது என்று சொல்லிப் பேசக்கூடாது. சில பத்திரிக்கையில் தவறாகப் போடலாம். சில அப்படியே அவர் பேசியதைப் போடலாம். சில அதைத் திரித்தும்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 மார்ச் 6]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

போடலாம். ஆகவே, பத்திரிகையில் வருவதை வைத்துப் பேசுவது சரியல்ல. அதன் மீது இங்கே விவாதம் நடத்தத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, தாங்கள் தீர்ப்புக் கொடுப்பதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் என்னுடைய கருத்தையும் கேட்டுவிட்டு தங்களுடையத் தீர்ப்பைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்தையும் கேட்டு விட்டு, முடிவதையும் எடுத்துவிடுவதாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. முதலமைச்சரவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மறுக்கவில்லை. அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசியதை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். தங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன். அரசாங்கத்தினுடையவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுடையவும் வேண்டுகோளுக்கிணங்க என்.ஜி.ஓ. வினர் வேலை நிறுத்தத்தை கைவிடாவிட்டால் மக்களிடம் தாமே வேண்டுகோள் விடுக்கப் போவதாகவும்—அதோடு நானும் காதால் கேட்டேன்—நானே நேரடியாக இறங்குவேன் என்று சொன்னார்கள்; அது பத்திரிகையில் வரவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பத்திரிகையில் வரவில்லை; நான் காதால் கேட்டேன் என்றெல்லாம் சொல்வது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் பின்னால் குறிப்பிடுவது நீக்குவதாக இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அது எந்தப் பத்திரிகை என்பதைக் குறிப்பிட்டு, அவர் சொல்வதைச் சொல்லட்டும், கேட்போம். அதற்குப் பிறகு அது தேவையா இல்லையா என்பதைப்பற்றி நீங்கள் முடிவெடுக்கலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: துணைத் தலைவரவர்களே, 6-3-1978 தேதியிட்ட தினமணி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதோடு நானும் என் காதால் கேட்டேன். வேலை நிறுத்தத்தைச் சமாளிக்க மக்களிடம் தானே வேண்டுகோள் விடுக்கப்போவதாகவும், அதன் மூலம் மக்கள் அவர்களைப் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்றும் முதலமைச்சர் பேசியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு—

[திரு ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1976 மார்ச் 6]

பத்திரிகையைச் சரியாகப் படியுங்கள்) தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களின் வேண்டு கொடுக்கிணங்க, பத்திரிகையில் இருப்பதை திரும்பவும் படிக்கிறேன்.

“என்.ஜி.ஓ.வினர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களின் ஆலோசனைக்கு இணங்காவிட்டால், வேலைநிறுத்தம் செய்கிறவர்களை சமாளிக்க மக்களிடம் தாமே வேண்டுகோள் விடுக்கப் போவதாகவும் இதன் விளைவாக மக்கள் அவர்களுக்கு எதிராக திரும்பிவிடுவார்கள் என்றும் எச்சரித்தார்”. ஆக, நான் கேட்பது என்னவென்றால் பொதுமக்களிடம் வேண்டுகோள் விடுவது என்று சொல்வது, பொதுமக்கள் எந்த சர்ச்சைக்கும் வம்புக்கும் போக மாட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல. இம்மாதிரி ஒரு நிலை எடுப்பது சரியா?

இரண்டு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒன்று இப்போது போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் சங்கம். இன்னொன்று போராட்டம் நடத்தாத சங்கம். போராட்டம் நடத்தும் சங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த மாட்டோம், போராட்டம் நடத்தாமல் இருக்கின்ற சங்கத்தோடுதான் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவோம் என்று சொல்வதும் சரிதானா?

என்.ஜி.ஓ. வினருக்காக அவர்கள் நடத்தும் போராட்டம் இது. இரண்டு அல்லது 3 சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்றால் அத்தனைச் சங்கங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்து, அவர்களோடு ஆலோசனை செய்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, தீர்வு காண்பது தான் சரியாக இருக்கும்; நாட்டுக்கும் நல்லது என்.ஜி.ஓ. வினருக்கும் நல்லது; பொது மக்களுக்கும் நல்லது. இந்தக் கருத்தை மேலும் தெளிவாக வலியுறுத்த இந்த மன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: தலைவரவர்களே, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் * * * என்று இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். அதை சபைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 மார்ச் 6]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, * * * அதைத் தான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: * * * என்று சொன்னதை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: அவர்கள் பேசியதை நானும் கேட்டேன். * * * என்ற கருத்தில் சொன்னார்கள் என்று இங்கே குறிப்பிடுவதாகச் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) அதைத் தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசும்போது * * * என்று முதலமைச்சர் கூறினார் என்ற கருத்தில் இங்கே குறிப்பிட்டதை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

அடுத்து, திரு. லத்தீப் அவர்கள், (திரு. லத்தீப் பேச எழுந்தார்.)

திரு. சோ. அழகர்சாமி: சார், பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர். இங்கே விதி 42-ன் கீழ் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்தவர்கள்தான் அதுபற்றி கருத்துக் தெரிவிக்கலாம். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்காதவர்களும் அதில் பேசலாமா? லத்தீப் அவர்கள் பெயர் இடம்பெறவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப் அவர்களும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் பெயரும் வாசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய கருத்தையும் இங்கே தெரிவிக்கலாம்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து சபையை ஒத்தி வைப்பதற்கு முன் நான் ஒத்தி வைக்காமலேயே ஒத்தி வைத்தது மாதிரியே அதிக

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1978 மார்ச் 6]

நேரம் எடுத்துக்கொண்டு எல்லோரும் எல்லாக் கருத்துகளையும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒத்திவைக்காமலேயே ஒத்திவைத்தால் என்ன பேச வேண்டுமோ அதையெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருந்தால் மத்தியானம் வரைக்கும் ஆகும். அதனால் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்தக் கருத்தை முதலிலேயே சொல்லி யிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். நான் எழுந்திருக்கும்போது சொல்லி இருக்க வேண்டியதில்லை.

துணைத் தலைவரவர்களே, இது மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை. இதன் விளைவாக அரசு இதழ் பதிவு பெறாத அரசு ஊழியர்கள் தொடர்ந்து செய்து வருகின்ற இந்த வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாகவும் கிளர்ச்சிகளின் காரணமாகவும் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பாசதூரமான விளைவுகளைப் பற்றி ஆராய இந்த அவைக்கு உரிமையும் கடமையும் இருக்கின்றதென்ற காரணத்தினால் இதை உடனடியாக விரிவாக விவாதிக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கையை எடுத்து வைப்பதும் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் ஒரு சில சமயங்களில் அவர்கள் கிளர்ச்சிகள் செய்வதும் ஏதோ நாட்டில் நடைபெறாத ஒரு நிகழ்ச்சியல்ல. நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. ஆனால் எந்த வகையில் எந்தச் சூழ்நிலையில் நடைபெறுகின்றன என்பதை நாம் ஆராயும்போது இன்று நடைபெறுகின்ற இந்த போராட்டத்திற்கு அவர்கள் கூறுகின்ற காரணங்கள் அல்லது கோரிக்கைகள்தான் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளனவா அல்லது வேறு சில காரணங்களும் இதோடு இணைந்துவிட்டிருக்கின்றதா என்ற ஐயப்பாடுகளை நாட்டு மக்களிடம் நிச்சயமாக ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கிறது. என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எற்கனவே இந்த அவையிலே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. அதன் மீது நாம் எல்லாம் பேசி இருக்கிறோம். அரசு தரப்பில் உறுதிமொழிகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள்

1978 மார்ச் 6] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும், விடுதலை செய்யப்பட்டு அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட வேண்டுமென்று எதிர்தரப்பிலே சொல்லப்பட்ட கோரிக்கைகளை அரசு உடனே ஏற்றுக்கொண்டு பேச்சுவார்த்தைக்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தந்தது. ஆனால் என்ன பேச்சு வார்த்தை இவர்கள் செய்தார்கள் என்று நாம் பார்க்கும்போது அவர்கள் முதலமைச்சரைச் சந்தித்தார்கள். அவர்களுடைய வீட்டிலேயே சென்று சந்தித்து இருக்கிறார்கள். அந்த இயக்கத்தின் தலைவராக இருக்கக்கூடியவரோடு முதலமைச்சருடைய பேச்சுவார்த்தையின் விளைவாக உங்களுடைய இந்தக் கோரிக்கைகளை அரசு ஆராய்ச்சி செய்து அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பிறகு தெரிவிக்கிறோம் என்று சொன்ன அதே நேரத்தில் வெளியே வந்த உடனே பக்கத்திலே இருந்த நிருபர்களை அழைத்து வந்து மற்ற தோழர்களுடைய கருத்துக்களைக்கூட கலந்துகொள்ளாமல் இதிலே தான் விஷயம் இருக்கிறது மற்ற தங்களுடைய தோழர்களைக் கூட கலந்து கொள்ளாமல் உடனடி போராட்டம் நடக்கும் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொறுப்புள்ள காரியம் அல்ல என்று நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு எத்தனை ஆஸ்பத்திரிகளில், மருத்துவமனைகளில் நோயாளிகள் கவனிக்கப்படாமல் இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் உதாசீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெருத்த கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலுள்ள பொது மருத்துவமனையில் இந்த வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக நோயாளிகள் பெருத்த பாதிப்புக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் நாம் பார்க்கும்போது இந்தமாதிரியான செயல்கள் எல்லாம் மனிதாபிமான முள்ள செயல்தானா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதை இந்தச் சபை ஆராய வேண்டும். அதுவும் சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது பல்வேறு காரணங்களுக்காக உறுப்பினர்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்திச் சொல்லும்போது அதற்கான தகவலைச் சேமிக்க வேண்டிய நிலைமை, அந்த வேலைகள் எல்லாம் அரசுக்கு இருக்கும் போது அந்தக் காரியத்தை எல்லாம் செம்மையாகச் செய்யும் அடித்தளமாக இருக்கும் இந்த அங்கத்தினர்கள் இன்றைக்கு

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1978 மார்ச் 6]

இத்தகைய முறையிலே ஈடுபட்டிருப்பது பொறுப்புள்ளசெயல் என்று நாடு கருதாது என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு இன்னொன்றை நான் மிகுந்த வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிளர்ச்சிகள் செய்யும்போது நாகரீகமான முறையில் செய்ய வேண்டும். தலையிலே கர்ச்சிப்புகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஆபீஸு களுக்குச் சென்று அதன் கதவுகளை மிக வேகமாக அடித்து அநாகரீகமான வார்த்தைகளை நாம் திருப்பிச் சொல்ல முடியாத வார்த்தைகளை அவர்கள் அங்கே பயன்படுத்தி நம்முடைய பொது வாழ்க்கைக்கே களங்கம் ஏற்படுத்தும் வகையில் அவர்கள் நடந்து கொண்டிருப்பது அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல. அவர்கள் வாழ்கின்ற சமுதாயத்துக்கும் நல்லதல்ல. அதைப் பார்த்துக்கொண்டு இந்தச் சபை வேறு காரணங்களுக்காக, அரசியல் காரணங் களுக்காக அவர்கள் ஏதாவது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால் என்ன ஆகுமோ, ஆட்சிக்கு ஆபத்து ஏற்படுமோ என்று கருதி மெத்தனமாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு இத்தகைய காரியங்களைச் செய்வதற்கு மேலும் மேலும் விட்டுக்கொடுப்பது அவ்வளவு நல்ல செயல் அல்ல என்பதை இந்த ஆட்சிக்கு உணர்த்துவது என் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் கூட பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுடைய ஆலோசனைக்கு அவர்கள் இணங்காவிட்டால் இதைத்தான் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களது ஆலோசனைகளுக்கு செவிமடுக்காவிட்டால் நாட்டிலே இருக்கிற நிலையை உத்தேசித்து அவர்கள் செயல்படத் தவறினால் நான் மக்களைச் சந்திப்பேன் என்றுதான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற நாலரைக் கோடி மக்களின் ஒப்புதலைப் பெற்று நாட்டில் ஒரு ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கும் போது அதன் நாயகராக இருக்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லியும் கேளாது தவறுகள் செய்வார்களானால் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இங்கு வீற்றியிருக்கக்கூடியவர்கள் விளைவுகளை சரியானமுறையில் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு எடுக்கா

1978 மார்ச் 6]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

விட்டால் மக்களைச் சந்திக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. (ஆரவாரம்) மக்களைச் சந்திக்க வேண்டும், அது அவர்களுடைய கடமை. அதைத்தான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர மக்களைத் துண்டிவிட்டு அவர்களைத் தாக்க வேண்டும் என்று ஒரு முதல் அமைச்சர் சொல்வார்கள் என்று நீங்கள் ஏன் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்? அது தவறு. அப்படியெல்லாம் சொல்லக்கூடாது.

மக்களைச் சந்திக்கிறேன் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களைச் சந்தித்து, இவ்வளவு நிதிதான் இருக்கிறது, இவ்வளவு நிர்வாகத்திற்காக செலவிடப்படுகிறது, மக்களுக்குத் தேவையான அன்றாட முன்னேற்றத் திட்டங்களை குறைத்துக் கொண்டு இதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று மக்களிடம் தகவல் சொல்வது தவறு அல்ல. மாநில நிதிநிலை இப்படியிருக்கிறது, 20 அல்லது 25 கோடி ரூபாய்தான் மிச்சப்படுகிறது, மிச்சமுள்ள தெல்லாம் பணியாளர்களின் செலவிற்காகச் செலவு செய்யப்படுகிறது, மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கக் கூடிய 300 கோடி ரூபாயை மானியத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் பிற காரியங்களை நடத்த வேண்டி இருக்கிறது என்று சொல்வதில் தவறு என்ன இருக்கிறது?

நான் கூட மக்கள் பிரதிநிதிதான். நான் எல்லா அமைச்சர்களிடமும் கேட்கிறேன். எங்கள் ஊருக்கு குடிநீர் திட்டம் வேண்டும், எங்களுக்கு பாலங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டும், நெடுஞ்சாலை வேண்டும், எங்கள் ஊரில் ஆஸ்பத்திரிகள் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்க நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் எங்கள் தொகுதி மக்கள் சார்பாக.

அப்படிக் கேட்கும்போது அதுகுறித்து உள்ள நிலையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும், அதை நாங்கள் தொகுதி மக்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எங்களுக்கு இன்னின்ன கஷ்டங்கள் உள்ளன, எங்களது தற்போதைய நிதிநிலையில் உங்களுக்குச் செய்ய முடியாது, மற்றவர்களுக்கு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று மக்களுக்கு விளக்க வேண்டிய ஒரு பொறுப்பு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு உண்டு. அதைச் செய்யாவிட்டால் அவர்கள் பொறுப்பிலிருந்து தம்மை தட்டிக்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 6]

கழித்துக் கொள்கிறார்களே தவிர, மக்களிடம் உள்ள நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பொறுப்பாகும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு ஐயப்பாடு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு 300 கோடி ரூபாய் மானியம் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அப்படி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எந்த நிதிநிலை அறிக்கையையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. இருக்கிற சூழ்நிலையை, பல்வேறு வகைகளில் கிடைக்கிற மானியங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் சொல்கிறேனே தவிர எந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்றால் முன்னாள் நிதி அமைச்சராக நான் இருந்ததும் இல்லை. இந்நாள் நிதி அமைச்சராகவும் நான் இருக்கவும் இல்லை. மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில்தான் சொல்கிறேன்.

ஏன் முன்னேற்றத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று கேட்கும்போது, என் தொகுதியில் இவை எல்லாம் தேவை என்று சொல்லும்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நான் என்ன செய்ய முடியும், எங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை, சட்டியில் இவ்வளவுதான் இருக்கிறது, நான் என்ன செய்ய முடியும், எங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை, அவர்களுக்கு கொடுத்து விட்டேன் என்று எனக்கு விளக்கம் அளிக்கவேண்டிய கடமை முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது, என் தொகுதி மக்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் தமிழ்நாட்டிலுள்ள 234 தொகுதியில் உள்ள ஏழை பாழைகளாக இருக்கிற மக்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கும் கடமை அவர்களுக்கு நிச்சயமாக உண்டு. அதைச் செய்யாவிட்டால் அவர்கள் கடமையிலிருந்து தவறியவராவார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த அவையில் சபாநாயகர் அவர்கள் குறை கூறுவதாக கருதிக் கொள்ளக்கூடாது. ஆளும் கட்சியின் போக்கை எதிர்த்துப் பேசுகிற உறுப்பினர்களை எல்லாம் அடிக்கடி மணி அடித்து உட்கார வைப்பதும் ஆதரிக்கிற

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. மு. கருணாநிதி]

போக்கில் பேசுபவர்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் வழங்குவது என்ற ஒரு முறையை வகுத்திருப்பது இது நீதியாகுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: யார் அப்படிச் செய்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: அழகர்சாமி அவர்கள் பேசும் போது எவ்வளவு நேரம் பேசினார் என்பதும், சங்கரய்யா அவர்கள் பேசும்போது எவ்வளவு அதிக நேரம் பேசினார்கள் என்பதும்—யாரும் தடுக்கவில்லை, எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட தெரியும் அதற்குப் பிறகும் எப்படி இப்படிக்கேட்கிறார் என்று புரியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: பொதுமக்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற பிரச்சினைபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை சங்கரய்யா அவர்கள் சாங்கோபாங்கமாக பேசும்போது தடுக்கப் படவில்லை. அதேவிஷயத்தை அழகர்சாமி அவர்கள் பேசியபோது மேலே பேசக்கூடாது என்று தடுக்கப்பட்டார்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று தலைவர் குறிப்பிட்டார். அது சரி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆளும்கட்சியை எதிர்த்துப்பேசினாலும் ஆதரித்துப் பேசினாலும் நேரத்தையொட்டி சீக்கிரமாக முடியுங்கள் என்று சொல்வது கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு சொல்வது அல்ல. அப்படி நானும் சொல்லவில்லை, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் சொல்லமாட்டார்கள். பிஸினஸ் அட்வைஸரிக் கமிட்டியில் டிஸைட் செய்யுங்கள். இவ்வளவு நேரம்தான் ஒரு கட்சிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யுங்கள்.

(முற்பகல் 11.10)

திரு. என். சங்கரையா: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னைக் குறிப்பிட்டதால் சொல்லுகிறேன், மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தளவில், எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் அதன் தன்மையைப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தபடி தான் எந்த ஒரு

[திரு. என் சங்கரய்யா] [1978 மார்ச்சு 6]

நிலையையும் எடுக்கும் என்பதையும், முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, அதைப்பற்றிய தவறான ஒரு ஞானமும், அபிப்பிராயமும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதைப் பற்றித்தான் சொன்னேன், இதில் எதுவும் ஆட்சேபிக்கக் கூடிய தில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இப்பக்கத்திலுள்ளவர்களை ஆதரித்தோ அல்லது அப்பக்கத்திலுள்ளவர்களை ஆதரித்தோ பேசவேண்டிய கட்டாயம் எனக்கில்லை. தமிழ்நாட்டு மக்களை ஆதரித்துத்தான் இதைப் பேசுகின்றேன். (ஆளும்கட்சி தரப்பி லிருந்து கைதட்டல். . .) எதை ஆதரிக்கவேண்டும், எதை ஆட்சேபிக்கவேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் எந்த முறையில் பேசவேன் என்பதையும் எல்லோரும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் நான் எப்படிப் பேசவேன் என்பதும் தெரிந்தது தான். அப்படி நான் எந்த நிலையில் எப்படி பேசவேண் என்பதை நன்கு தெரிந்தவர்கள் இப்படிச் சொல்வதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் அப்படி பேச வேண்டிய அவசியமில்லை.

நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த அவையின் சார்பாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, அரசு ஊழியர்களுக்கு எதிரான வர்கள் நாங்கள் என்று ஏன் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்? அவர்களும் தமிழ் நாட்டு மக்கள் தான், அவர்கள் இன்றைக்கு ஏழரை லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கும் சேர்ந்து நான் இந்த ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அவர்களுக்கு எதிராக பேசுகிறோம் என்று ஏன் நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும்? கட்சிக்காரர்களைக் கொண்டு இவர்களை அடக்குவார்கள் என்ற எண்ணம். ஏன் வரவேண்டும்? அப்படிப் பட்ட எண்ணம் வருவதே தவறு என்று கூட சொல்வேன்.

ஆகவே, தயவு செய்து வேலைக்கு வராமல் இருக்கும் ஊழியர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து வேலைக்கு திரும்புங்கள்.... அரசோடு உங்களுடைய குறைகளைப் பற்றி பேசுங்கள். . . . பேசி ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள். வேலைக்கு உடனடி திரும்புங்கள். . .

1978 மார்ச்சு 6] [எம். ஏ. லத்திப்]

Come to the table. We will discuss across the table along with the other Leaders of the Opposition Parties. They have also got equal responsibility.

[மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் தலைமை.]

இதில் எல்லோருக்கும் பொறுப்பு உண்டு. இந்த விஷயத்தில் அவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் வேலைக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில், கட்டாய ஓய்வு பற்றி பேசுகிறார்கள். அதில் போடப்பட்ட உத்தரவை மாற்றுங்கள் என்று கேட்பதாகத் தெரிகிறது. இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கலாம். லைபரேஷியல் கமிட்டிமேன்ட் இல்லாத இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் எல்லாம் அரசு முடிவு எடுக்கலாம். அதேபோன்று வேலை நேரத்தை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதில் அரசுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இராது என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட அறிவிப்புகளை எல்லாம் அரசு செய்துவிட்டு, பிறகு மற்றக் காரியங்களை எல்லாம் அரசின் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்த்துக்கொள்வது நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதின் காரணம், அரசு அமைத்துள்ள சம்பளக் கமிஷன் முடிவுக்கு முன்னாலேயே இதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்று நாம் ஏன் வற்புறுத்த வேண்டும்? சம்பளக் கமிஷனின் முடிவு வேறுவிதமாக இருக்கும் என்று நாம் எதற்காக அப்படி நினைக்க வேண்டும்? சம்பளக் கமிஷனின் முடிவு இப்படித்தான் இருக்கும் என்று ஏன் நாம் சந்தேகிக்க வேண்டும்? அப்படி சந்தேகிப்பது நல்ல நிர்வாகத்தின் அல்லது நல்ல வாழ்க்கையின் அடிப்படையாக அமையாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல், நியாயமான முடிவு ஏற்படாவிட்டால், தமிழ்நாட்டு மக்களின் சார்பில், இந்த நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்த்து,

[திரு. எம். ஏ. லத்திப் [1973 மார்ச்சு 6]

தமிழ்நாட்டு மக்கள் அவர்களை சந்திக்காமல், தங்களைத்தானே சந்தித்துக் கொண்டு தீர்ப்பை வழங்குவார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு (ஆளும்கட்சி தரப்பில் ஆரவாரம்) இதைப் பற்றி விரிவாக சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினமும் நேற்றைய முன்தினமும் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அழைக்கப்பட்டதில், உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக நானும் கலந்து கொண்டேன். அங்கே ஒருமனதாக எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுக்கு மாறாக கருத்துக்கள் இங்கே கூறப்பட்டு வருகின்றன என்பதைப் பார்த்து நான் சில விவரங்களைப்பற்றி சந்தேகிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்றைய முன்தினம் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், நான்-கெஸ்ட்டட் ஆபீசர்கள் சார்பில் வெளியிட்ட ஒரு பத்திரிகைக் குறிப்பைப் பார்த்தேன். அதில் மூன்று கோரிக்கைகளை சொல்லியிருந்தார்கள். வேலை நேரத்தை மாற்ற வேண்டும், பிராவிடன்ட் பண்டிலிருந்து பணம் பெறுவதற்கு இருக்கின்ற விதிமுறைகளை தளர்த்தவேண்டும் என்றும், மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் ஒருவரை இடமாற்றம் செய்யக்கூடாது என்றும் மூன்று முக்கிய கோரிக்கைகளை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையே என்ற குறிப்பை அகில் சொல்லியிருந்தார்கள். நேற்றைய கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். தாய்மார்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி வேலை நேரத்தை மாற்றி அமைக்கவிருக்கிறோம் என்றும், பிராவிடன்ட் பண்டிலிருந்து கடன் பெறுவதற்கான விதிகளை தளர்த்தி யிருக்கிறோம் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இன்னொரு கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் அதில் சிறு சங்கடம் என்னவென்று சொன்னால் மூன்று ஆண்டுகளாக ஒரே இடத்தில் பணியாற்றுகின்ற அரசாங்க ஊழியர்களை மாற்றாமல் இருந்தால் . . .

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

‘They can have a vested interest in that area’

என்கின்ற முறையிலே, இந்த அரசாங்கம் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றுவது என்பதுதான் சரியானது என்கின்ற கருத்திலேதான் அந்தக் கோரிக்கையை கவனிக்க வேண்டும் என்று கோரினார்கள். அதற்கு அங்கேயிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும் கூட, இந்தக் கோரிக்கையை அந்த அளவிலே சிந்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அப்படிச் சொல்கின்றபோது நீங்கள் இந்தப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்ததை நாங்கள் விரும்பவில்லை. காரணம், நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்து, கைது செய்யப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மறியலை நிறுத்தி, பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் இதற்கு முடிவு காணலாம் என்பதற்கு நாங்கள் ஒத்துழைப்பு தந்திருக்கிறோம். கலைஞர் அவர்கள்கூட, என்.ஜி. ஒக்களைச் சேர்ந்தவர்களோடும் பேசுகின்றபோது, நீங்கள் கையாளுகின்ற முறை சரியல்ல என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டதாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கலந்துகொண்ட புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

இவர்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற முறை சரியல்ல, முறையானதல்ல என்பது எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துக்கொண்ட ஒன்றாகும். ஆனால், மாறான கருத்துக்கள், தவறான கருத்துக்கள் ஏன் இங்கே தெரிவிக்கப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஒ.க்களுக்கு பே கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை வந்தபிறகு, அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள வாக்குறுதிகளை இந்த அரசு கொடுப்பதாக, அதுவும் 1-4-1978 தேதியிலிருந்து கொடுப்பதாகவும், இப்படி ஒரு ரிட்ரான்ஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே மற்றொன்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்போது கொடுக்கின்ற இந்த

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 மார்ச்சு 6]

15 ரூபாய், 25 ரூபாய் என்பதை நீங்கள் அப்படியே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதோடு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். மேலும் 10 ரூபாய் போட்டுக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னதுபோல், மேலும் 10 ரூபாய் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை, இப்போது 25 ரூபாய் 15 ரூபாய் என்று ஒரு மாத காலத்திற்கு, இடைக்கால நிவாரணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற தொகையை ஊதியக் கமிஷன் அறிக்கை வரும்வரையில் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் தெரிவித்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மார்க்கபந்து அவர்கள் இங்கே பேசியவர்களுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. சபையின் இதர நடவடிக்கைகள் ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டியதற்கான காரணத்தை மட்டும் சொன்னால் போதும்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: இப்போது நியமிக்கப்பட்டுள்ள பே கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையைக் கொடுக்கும்போது, இப்போதுள்ள தொகைக்கும் குறைவாகக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்குமானால், அதிகப்படியாக கொடுத்திருக்கும் தொகையை திருப்பி வாங்கவேண்டிய நிலை வருமே? அதே நேரத்திலே பே கமிஷன் குறைவாக நிர்ணயம் செய்யுமானால், இப்படிக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்கின்ற நிலைமையில், எப்படியும் நாம் இன்னொரு போராட்டத்தை எதிர்காலத்தில் சந்திக்க முடியாது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது?

அதே நேரத்தில், மற்றொரு கருத்தையும் சொன்னோம். இப்போது வேலைநிறுத்திலே 7½ லட்சம் என்.ஜி.ஓ.க்கள் இந்தப் போராட்டத்திலே கலந்து கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் இந்த நாட்டிலே உள்ள நிலையையும் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவேலை சோற்றுக்குக்கூட வழியில்லாமல் வாடுகின்ற பட்டதாரிகள், பி.யு.சி. படித்தவர்கள், எஸ்.எஸ்.எல்.சி படித்தவர்கள் தங்களுடைய பெயர்களை 1968-ஆம் ஆண்டிலே யிருந்தும் அதற்கு முன்னாலிருந்தும் எம்ப்ளாய்மெண்ட்

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

எக்ஸ்செஞ்சிலே பதிவு செய்துவிட்டு, இன்றைக்கு நாட்டிலே உள்ள 5 கோடி மக்களிலே பெரும்பான்மையினர் பசியால் வாடிக்கொண்டு, எரிமலையின் உச்சியிலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமன்றும், இவர்களுடைய பிரச்சனைகளை எப்படி சமாளிக்கப் போகிறீர்கள், எப்படி சரிப்படுத்தப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்திலே, வேண்டுமென்றால் உயர் படிப்பு படித்தவர்களுக்கு தமிழகத்திலே இதற்குமேல் படித்தவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்ற ஒரு உத்தரவினை இந்தத் தமிழக அரசு அறிவித்து விடத் தயாராக இருக்கிறதென்றால், என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு அதிக உத்தியம் கொடுங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வதிலே எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை.

(முற்பகல் 11-20)

ஒன்று சொன்னார்கள்; பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். பரிசீலனை செய்த பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வருவோம் என்று உறுதியளித்துவிட்ட பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறித்தான் அவர்கள் போராட்டத் திட்டத்தை அறிவிக்கிறார்கள். நாங்கள் இப்படித் தான் செய்வோம் என்று சொன்னால், அரசுத் தரப்பில் கொடுக்கப்படுகிற வாக்குறுதி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் ஆகியவற்றை எல்லாம் தூக்கி எறிந்துவிட்டு நாங்கள் நினைப்பதைச் செய்வோம் என்று என்.ஜி. ஓ. வினர் இறங்குவார்களானால் நாட்டில் மற்றத் தொழில்களில் இருப்பவர்கள் இதுபோன்ற நிலைமையில் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது?

போலீஸ் இலாகா எசன்ஷியல் செர்விஸ்; அதே போன்று எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு, ஹாஸ்பிடல் எசன்ஷியல் செர்விஸ் வரிசையில் வரலாம். எலக்ட்ரிசிட்டி டிப்பார்ட்மென்ட், ஆஸ்பத்திரிகளுக்கெல்லாம் சென்று வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களை எல்லாம் வெளியே இழுத்துவாக்கூடிய ஆபத்தான நிலைமையை உருவாக்கினார்கள். இதை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமா? எந்த அளவுக்கு நிதிநிலை ஒதுக்கியிருக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குத் தரப்படும். மூன்றாவது பே கமிஷன் அறிக்கை தரப்பட இருக்கிறது. அந்த அறிக்கை தரப்பட்டு செயலாற்றுவதற்கு முன்னாலேயே தாங்கள்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 மார்ச்சு 6]

நினைத்ததைத் சாதிக்கவேண்டுமென்ற நினைப்பு இருக்குமானால், நாட்டிலே போராட்டங்களை அன்றாடம் சந்திக்க வேண்டிய கட்டாய நிலைமைக்குத் தள்ளப்படுவோம் என்பதைக் கூறி இதைப் பற்றி விரிவாக விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை மிகவும் சிக்கலான பிரச்சினை என்பதை மன்றத்தில் இருக்கும் அனைவரும் அறிவார்கள். இது நடந்து அரசு ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. இதிலே இந்த அரசுக்கு இருக்க வேண்டிய அக்கறையை விட மற்றவர்களுக்கு நிச்சயமாக அதிகமான அக்கறை இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அரசாங்க ஊழியர்களை எப்படி கவனிக்க வேண்டும், அவர்கள் குறையை எப்படிப் போக்கவேண்டும், எவ்வாறு அணுகவேண்டும் என்பதை அரசாங்கந்தான் முறையாகக் கவனித்துத் தீர்க்க வேண்டுமே தவிர வேறு யாரும் தீர்க்க முடியாது.

இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் அத்தனை எதிர்க்கட்சிகளும் ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக எழுப்பப்படுகின்ற பிரச்சினை என்று கருதாமல் ஆளும் கட்சியின் சங்கடத்தையும் உணர்ந்து பொறுப்போடு அரசு ஊழியர்களுடைய பிரச்சினையை சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதிலே அக்கறை காட்டிற்று. அதைத்தான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசும்போது, எதிர்க்கட்சிகள் சொன்னதைக்கூடக் கேட்காமல் அவர்கள் தூக்கி எறிந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அரசு ஊழியர்கள் ஆளும் கட்சியிலும் இல்லை, எதிர்க்கட்சியிலும் இல்லை. அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்கள். அரசாங்கமே அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அவகாசம் வேண்டுமென்று கூறியதைக் கேட்கவில்லை என்றால் நாங்கள் சொல்வதை அவர்கள் எப்படிக் கேட்க முடியும்? முதலமைச்சர் சொல்வதையே கேட்கவில்லை என்றால் அவர்கள் வேறு யார் சொன்னாலும் கேட்க மாட்டார்கள்.

இதிலே எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சி என்ற பிரச்சனை இல்லை. அரசு ஊழியர்கள் கோரிக்கை நியாயமானதா இல்லையா என்பது தான் பிரச்சனை. அரசாங்கத்திற்கு அதிகச் செலவு இருக்கிறது.

1978 மார்ச்சு 6]

[திரு. க. சுப்பு]

இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அரசாங்கமே இல்லாவிட்டால் செலவும் இல்லை. கம்யூனிஸ்ட் ஃபார்ம் ஆப் கவர்ன்மென்ட் என்று இருந்தால் சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று தனியாக இருக்காது, செலவும் இருக்காது. அதுவரை செலவாகிக் கொண்டு தான் இருக்கும். நிர்வாகச் செலவு ஆகிக் கொண்டுதான் இருக்கும். அதுவரை இரண்டுபேரும் இருந்துதான் ஆக வேண்டும். செலவு வேண்டாம் என்றால் நாம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை எல்லாம் இருக்கிற காரணத்தால் நாம் நிதானத்தோடு பிரச்சனையை அணுகவேண்டும். யார் ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பது பிரச்சினை அல்ல.

என். ஜி. ஓ. வினர் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சருடைய பேச்சு சிக்கலை உருவாக்கியிருக்கிறது. சட்டப் பேரவையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏப்ரல் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து சம்பளக் குழுவின் அறிக்கை அமல்நடத்தப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது—ஜனவரியிலிருந்து நாங்கள் கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறோம்; ஆனால் அவர்கள் நாங்கள் பதவி ஏற்ற மாதத்திலிருந்து, ஜூலை மாதத்திலிருந்து தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தப் பத்திரிகையில் அந்தச் செய்தி வந்திருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து கூறவேண்டும்.

திரு. க. சுப்பு: முதலமைச்சருடைய 'நீதியின் குரல்' பத்திரிகை. அவருக்கு தெரிந்த பத்திரிகை; மாவீரனுடைய பத்திரிகை. அந்தப் பத்திரிகையில் வந்ததுதான் சரியான ஆகாரமாக இருக்கிறது. இல்லையென்றால் மறுக்கலாம். ஆனால் அப்படி ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. முதலமைச்சர் வாயிலிருந்து ஒரு சொல்லைச் சொல்லும்போது அதனால் எந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதை அறிந்து யோசித்துச் சொல்லவேண்டும். நாங்கள் என்ன வேண்டுமென்றாலும் சொல்லலாம். பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் எந்த அளவுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று யோசித்துச் சொல்லவேண்டும்.

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 மார்ச்சு 6]

பல்லவன் போக்குவரத்து ஊழியர்கள் போராட்டம் நடந்த போது, மின் வாரிய ஊழியர்கள் போராட்டம் நடந்தபோது அருப்புக்கோட்டை பகுதியில் முதலமைச்சர் அவர்கள் 'பொது மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்லெண்ணத்தில் சொல்லியிருக்கலாம். எந்தப் பொதுமக்கள் அவர்களைப் பார்த்துக் கொள்வார்கள்? முதலமைச்சர் வாயிலிருந்து ஒரு வார்த்தை வருமானால் அவருடைய வார்த்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று துடிக்கக் கூடியவர்கள் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் தெரிவித்துவிட்டார், நாம் சும்மா இருக்கக்கூடாது என்று துடிக்கிறார்கள். நியாயத்தைக் கோரி போராட்டத்தை அவர்கள் நடத்துகிறபோது அவர்களை அடக்குவதற்கு—நாம் நினைக்கா விட்டாலும் அவர்களைத் தூண்டி விடுவதாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். சைக்தின் செயினை வைத்து அடிக்கக் கூடிய அளவிற்கு, அடித்து உதட்டை இரண்டாகப் பிளக்கக்கூடிய அளவுக்கு பொதுமக்கள் யாரும் முன்வரமாட்டார்கள்.

முதலமைச்சர் ஒன்றைச் சொன்னால் அவருடைய வார்த்தைக்கு மரியாதை கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிற பெரியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பெரியவர்கள் கையிலே எடுத்துக்கொள் வார்கள் சட்டத்தை. அப்படி வருமானால் நிலைமை மிகப் பெரிய ஆபத்தாகிவிடும். பொது மக்களை நானே சந்திக்கிறேன் என்று சொல்கிறார். அப்படியானால் என்.ஜி.ஓ.க்கள் பொதுமக்கள் இல்லையா? அவர்களும் பொதுமக்கள் தான். முதலமைச்சர் அவர்க ளுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறாரா இல்லையா என்றால் அது வேறு விவகாரம். ஆனால் பொது மக்களை விட்டு பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், அப்படிச் சொல்லி முதலமைச்சரே தெருவிலே இறங்கிவிட்டால், பிறகு அரசாங்கம் எதற்கு? நிர்வாக இயந்திரம் வேறு, அரசாங்க ஊழியர்கள் வேறு? இரண்டும் ஒன்றாகத்தானே இருக்கவேண்டும், இரண்டிற் குள்ளே பிரிவினை என்று வந்துவிட்டால் அது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது.

மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெறமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள், ஊழியர்களின் நம்பிக்கையை எப்படிப் பெறமுடியும்? நம் முடைய ஊழியர்களிடத்திலேயே நமக்கு நம்பிக்கை

1978 மார்ச்சு 6]

[திரு. க. சுப்பு]

இல்லையென்றால் யாரிடத்திலே நாம் நம்பிக்கையைப் பெறப்போகிறோம். அந்தச் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை, சிறையின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டவுடன் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வீட்டுக்கு அழைத்தார்கள், அங்கே போனார்கள், போகவில்லையா? அவர்களிடம் அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் ஏதோ கோபத்திலே சொல்லியிருக்கலாம், திருத்திக் கொள்வார், நீங்கள் போய் பேசுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் எல்லாம் சொன்னோம்.

அவர்கள் 63, 73 சங்கங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். நாங்கள் எல்லாம் சொல்லியும் கூட அவர்கள் கேட்கவில்லை, அவர்களுடைய தலைவர்கள் சொல்லியே அவர்கள் கேட்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சிவ இளங்கோ அல்ல. பரதன் அல்ல, யார் சொன்னாலும் கேட்கவில்லை. சிவ இளங்கோ அவர்களே அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு விரோதமாக வந்தால் கூட சிவ இளங்கோ இருக்கமாட்டார், ஆனால் அந்தப் போராட்டம் இருக்கும். எங்களுடைய தலைவர் கூடச் சொன்னார்கள், யாரையும் கேட்காமல் போராட்டம் நடத்துகிறீர்கள், எங்களையும் மீறி வந்தால் என்ன செய்வது? உங்களையும் மீறி வந்து விட்டபோது எங்களை ஏன் மீறுது? எல்லாவற்றையும் மீறக்கூடிய நிலைமைகள் வந்துவிடும். அவர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளை வைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். திரு. கபாலி அவர்களுடைய தொகுதியில் பட்டினப் பாக்கத்தில் அவர்கள் நடத்திய ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் சோடா பாட்டில் விசி தாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது யாருக்கும் தெரியாவிட்டாலும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். முக்கியமான பிரச்னை, போராட்டத்தை அவர்கள் தொடர்ந்து நடத்துவதற்குரிய காரணங்கள் இருக்கின்றன, அரசின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்ட உறுதியையும், எதிர்க்கட்சிகள் சார்பிலே தெரிவிக்கப்பட்ட உறுதிமொழியையும் மீறி யாரையும் கேட்காமல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே, யார் சொல்லியும் கேட்காமல் அவர்களுடைய கோரிக்கையை வைத்து தைரியமாகச் செய்வதானால் அது பாதுகாப்பற்ற நிலைக்குக் கொண்டுபோய்விடலாம் என்று நினைக்கிறார்களா? அதையும் உறுப்பினர் அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்களா? இப்படிப்பட்ட நிலைமை நாட்டுக்குத் தேவையா?

[1978 மார்ச்சு 6]

திரு. க. சுப்பு: இது ஒழுங்குமுறைக்குள் வராது என்பதால் நான் அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. இந்தப் பிரச்சினைபற்றி முதலமைச்சருடைய பேச்சு பெரிய பரபரப்பையும் அச்சத்தையும் திகிலையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அவர்கள் ஆலோசனைக் கூட்டம் நடத்தியபோது சோடாபாட்டில்கள் அடிக்கப்பட்டு—அந்த பெரிய மனிதர் யார் தெரியுமா? வைத்தி என்பவர், போலீஸார் அவரை கைது செய்யவில்லை, அவரோ பெரிய மனிதர், கைது செய்தால் போலீஸ்காரர் அந்த ஊரிலே இருக்கமாட்டார். சோடாபாட்டில் வைத்துக் கொண்டு என்.ஜி.ஓ. பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியும் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வருமானால் நான் அதைப்பற்றி மேலும் பேசத் தயாராக இல்லை.

(முற்பகல் 11.30)

அதற்குப்பிறகு நம்முடைய ஊழியர்களின் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசுவதில் என்ன கௌரவப் பிரச்சனை வந்து விட்டது? இதில் கௌரவப் பிரச்சனை வேண்டியதில்லை. இது உங்களுடைய ஊழியர்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சனை, அது தெருவுக்கு வந்தால்தான் அகௌரவம். அப்படி தெருவுக்கு வராமல் நீங்கள் அவர்களை அழைத்துப் பேச வேண்டும்.

மகாராஷ்டிராவிலும், கேரளாவிலும்—கஷ்டமான நிலையிலுள்ள மாநிலம்—அவர்கள் கொடுப்பதைக்கூட நாம் கொடுக்க முடிய வில்லையென்றால் நாம் என்ன அவர்களைவிட மட்டமா? அந்த முதலமைச்சர்களைவிட நம்முடைய முதலமைச்சர் மட்டமா? மற்ற முதலமைச்சர்களைவிட நம்முடைய முதலமைச்சர் மட்டமாக இருக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இவர் புரட்சித் தலைவர், அந்தப் புரட்சித் தலைவர் பொதுமக்களைக் கொண்டு பதம் பார்க்கக்கூடாது. அண்டை மாநிலங்களில் அள்ளிக் கொடுப்பதைப்போலக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், இடைக்கால நிவாரணமாக அளிக்காமல், அன்பளிப்பைப்போல் 25 ரூபாயும், 15 ரூபாயும் வாங்கி கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் எப்படி வாங்கிக் கொள்வார்கள்?

அவர்கள் சென்ட்ரல் ம. ஏ. வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஊழியரும் ஒரே ஊரிலேதான் இருக்கிறார், இவர்களும் ஒரே ஊரிலேதான் இருக்கிறார்கள். இவர்

1978 மார்ச்சு 6]

[திரு. க. சுப்பு]

களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது என்று கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதைப் பற்றிப் பேசித் தீர்ப்பதில் என்ன சடினம் இருக்கிறது?

இந்தப் போராட்டத்தை எந்தக் கட்சியும் தூண்டிவிட்டு நடக்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார்கள் என்பதால் அவர்கள் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று அர்த்தம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட பரிவுணர்ச்சி உங்களிடம் வந்தாக வேண்டும். அப்படி வந்தால்தான் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது, நிர்வாகத்திற்கும் நல்லது. அந்தப் பரிவுணர்ச்சி வர வேண்டும். அது வராவிட்டால் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது.

இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவில்லையென்றால் பொதுமக்கள் தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆபீஸ்களில் 80 சதவிகிதத்திற்கு மேல் வரவில்லை என்றால் யாரை வைத்து வேலை பார்ப்பது? பெரிய அதிகாரிகள்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் கூட விட்டு வைத்தால்தான் வருவார்கள், இல்லாவிட்டால் அவர்களையும் பொதுமக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வது, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை வளரவிடாமல், அவர்களை மீண்டும் அழைத்துப் பேசி, அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளைப்பற்றி பேச முன்வரவேண்டும். ஆகவே, அதைப்பற்றி விவாதிக்க குறைந்தபட்சம் இந்தச் சபையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கொஞ்சம் தாமதப்பட்டு வந்து விட்டாலும், இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களாக இருக்கின்ற பலர் சில உண்மைகளையும், தாங்கள் என்ன நினைக்கின்றார்களோ அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொன்னதாக நான் அறிந்தேன். இங்கே மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்களும், மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களும் பேசியவற்றையும் நான் நேரில் கேட்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் என் சார்பிலே பேசிய

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச்சு 6]

தற்காக முதலில் அவர்களுக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் எதைச் சொல்லவேண்டுமோ அதில் பெரும்பகுதியை அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு மனத் திருப்தியாக இருக்கிறது.

ஆனால் ஒன்று, அவர் எந்தப் பத்திரிகையிலேயிருந்து படித்துக்காண்பிக்கிறார் என்று நான் கேட்டதிலேயிருந்தே அவர் குறிப்பிட்ட அந்தப் பத்திரிகைக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதையும், அந்தப் பத்திரிகையை நான் படிக்கவில்லை என்பதையும் அவர் புரிந்து கொண்டிருப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தினமணியிலே வந்திருக்கின்ற செய்தியை இங்கே படித்துக் காண்பித்தார்கள். ஒரு மணி நேரம் பேசுகின்ற ஒருவருடைய பேச்சை இரண்டு காலங்களிலே பூர்த்தி செய்து முழுமையாக வெளியிட்டு விட்டுமுடியுமென்று இங்கேயிருக்கின்ற யாரும் நம்ப மாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக, உறுதியாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

நிலைமைகளை ஆதியிலிருந்து சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத் திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருப்பதால், இங்கே எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்கள், நண்பர்கள் சொல்லியிருந்தாலும் நான் சொல்வதையும் கொஞ்சம் பொறுமையோடு கேட்பீர்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அரசிதழ் பதிவு பெறாத ஊழியர்கள் இடைக்கால நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்டு அதற்காக அவர்கள் நடவடிக்கையிலே இறங்கினார்கள் என்கின்ற நிலைமையில் கைது செய்யப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பதும், அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பெற்று அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா போன்றவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள் என்பதும் தெரியும்.

அதற்கேற்ப நான் அன்றே இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு கேள்வியைத் திருப்பிக் கேட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா போன்றவர்கள்—அவர்களுடைய வார்த்தையை நம்பி நான்

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

விடுதலை செய்ய உத்தரவிட்டால் வெளியே வருகின்றவர்கள் மீண்டும் வேலைநிறுத்தம், மறியல் போன்றவைகளில் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தர முடியுமா என்று கேட்டபொழுது, எங்கள் வார்த்தையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள் வார்கள் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று அவர் சொன்னதை இங்கே நான் நினைவுபடுத்த முதலில் விரும்புகிறேன்.

அதற்கேற்ப நாங்கள் விடுதலை செய்தோம். அவர்கள் பேச்சு வார்த்தைக்கு வந்தார்கள். எனது வீட்டிற்கு வரவில்லை, எனது அலுவலகத்திற்கு வந்தார்கள் என்பதைத் தயவுசெய்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அங்கே, தலைமைச் செயலர் அவர்கள் இருந்தார்கள்; ஹோம் டிபார்ட்மென்ட்டைச் சேர்ந்த செயலர் இருந்தார்; நிதித் துறைச் செயலர் இருந்தார். அவர்களுக்கு முன்பாக பேச்சுவார்த்தை நடந்தது.

கோரிக்கையைப் பற்றி நாங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது என்று நான் ஒப்புக்கொண்டவுடன், பரதன் என்ற பெயருடைய தலைவருடைய ஒரு பிரிவு என்று சொன்னாலும் சரி, ஒரு அமைப்பு என்று சொன்னாலும் சரி, அவர்கள் சொன்னார்கள், எங்களையும் நீங்கள் கலந்து பேசவேண்டும்; எங்களுடைய கோரிக்கைகளையும் நீங்கள் மதித்து, அவைபற்றி விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு தர வேண்டுமென்றார்கள். அவர்களுக்கும் அன்றையதினமே நாங்கள் நேரத்தை ஒதுக்கிவைத்தோம்.

அதே சமயத்தில், முத்தாலிங்கம் என்ற பெயருள்ள— செங்கற்பட்டு, காஞ்சிபுரம் போன்ற இடங்களிலேயுள்ள அரசிதழ் பதிவுபெறாத சங்கத்தைச் சேர்ந்த—அவர்கள் நாங்களும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதையும் ஏற்றுக் கொண்டு அன்றையதினமே பேசுவதாக இருந்தது.

ஆனால், குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு மேலும் நண்பர் சிவ இளங்கோவிடம், அவர்கள் நண்பர்களிடம், பேச வேண்டியிருந்த தால், பேச்சு நீண்டு கொண்டே சென்றது. கடைசியாக, அவர்கள் கேட்ட கேள்வி, எத்தனை நாளைக்குள் உங்கள் பதில் கிடைக்கும் என்று கேட்டார்கள். ஏன் அவர்கள் இப்படிக் கேட்டார்கள் என்றால், நான் சொன்னேன், உங்கள் கோரிக்கையை, பரதன் தலைமையிலே இருக்கிற நண்பர்களுடைய கோரிக்கையை,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச்சு 6]

முத்தாலிங்கம் போன்ற நண்பர்களுடைய கோரிக்கையை ஒன்றாக வைத்து, பரிசீலித்து, நிதித் துறைச் செயலாளரிடம் அதைப்பற்றி விரிவாக விவாதித்து, எந்த அளவிற்கு நிதிநிலைமை அனுமதிக்கப் படுகிறதோ, அனுமதிக்கிறதோ, அதற்கேற்ப அதைப்பற்றி அமைச்சரவை கூடி, அங்கே முடிவு செய்து, நாங்கள் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றோம் என்று சொன்னோம். அப்பொழுதுதான், எத்தனை நாளைக்குள் என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் இத்தனை நாளைக்குள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாது; எவ்வளவு விரைவாகத் துரிதமாகச் செய்ய முடியுமோ, அந்தக் கடமையுணர்வோடு நாங்கள் செய்கிறோம். அதற்கான முயற்சியில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்று உறுதி கூறினோம்.

அவர்கள், அதற்குப் பிறகு எழுந்து செல்லும்போது, நான் அவர்களிடம் சொன்னேன், கீழே நண்பர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்; இங்கே நேரம் ஆகிவிட்டதால், அவர்களை இன்றையதினம் சந்திக்க முடியாது. அவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ தெரியாது என்கூறிவிட்டுத்தான், அவர்களே, அவர்கள் விருப்பப்படி பேச்சை முடித்துவிட்டு, அங்கேயிருந்து சென்றார்கள். நாங்களும் மரியாதையுடன் அனுப்பி வைத்தோம்.

ஆனால், சிவ. இளங்கோவுடன் நண்பர்கள் பலர் வந்தார்கள் நான் வைத்திருக்கின்ற அலுவலகத்திற்கு மூன்றாவது வீட்டில் என்று கருதுகிறேன், அங்கேகூடி, ஏறத்தாழ 1½ மணிநேரம் பேசி, பேச்சு முறிந்துவிட்டது என்று பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கை விடுத்தார்கள். மறுநாள், எனக்கு அது கிடைத்தது. நாங்கள் அமைச்சரவையிலே வைத்து, முடிவை எவ்வளவு துரிதமாக, விரைவாக தெரிவிக்க முடியுமோ எவ்வளவு விரைவாகத் தெரிவிக்கின்றோம் என்ற உறுதியை நாங்கள் அளித்த பிறகு, அதைக் கேட்டுக்கொண்டு சென்ற சிவ. இளங்கோ போன்ற நண்பர்கள், பேச்சு முறிந்து விட்டது என்று எந்த அடிப்படையில் கருத்தை வெளியிட்டார்கள் என்பதை இன்னும் என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை.

அதைப் போலவே, கீழே காத்துக்கொண்டிருந்த பாதன் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டேன். தவறாக நினைக்க வேண்டாம். வியட்நாமியக் கலைக் குழு நிகழ்ச்சி ஒன்றில் நான்

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வகிக்கும் பொறுப்பின் காரணமாக பங்கேற்க வேண்டியுள்ள தென்றும், ஆகவே, நாளை சந்திக்கிறேனென்றும் தெரிவித்தேன்.

(முற்பகல் 11.40)

மறுநாள் அவர்கள் வந்து சந்தித்தார்கள். அவர்களும் ஏறத்தாழ இதைப்போல சில கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். அவர்களுக்கும் நாங்கள் சிவ. இளங்கோவிற்கு எப்படி பதில் சொன்னோமோ அதை மாற்றாமல், அலட்சியப்படுத்தாமல் வெவ்வேறு வகையில், வெவ்வேறு கருத்தை வைத்து நாங்கள் கவனித்தோம் என்ற நிலை இல்லாமல், ஒரே சம நிலையில் அவர்களையும் வைத்து அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கும் பதில் தந்து, எவ்வளவு விரைவில் நாங்கள் முடிவு தரமுடியுமோ, எங்கள் எண்ணத்தை வெளியிடமுடியுமோ, அவ்வளவு விரைவில், அமைச்சரவையைக் கூட்டி அதை வெளியிடுகிறோம் என்று சொன்னோம். அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு சென்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடவில்லை.

ஆனால் மறுநாள் பேச்சு வார்த்தை முறிந்துவிட்டது என்று சொன்ன பிறகு, சட்டசபையை நோக்கி ஊர்வலம் வருவது என்கிற நிலைமையை உருவாக்கத் தயாராகி விட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிந்தோம்.

காவல் துறையினர் கடமையை ஆற்றுவதற்காக தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மீறி அவர்கள் ஊர்வலம் நடத்த முன்வந்த போது, அவர்களிலே குறிப்பிட்டவர்களைக் கைது செய்து அழைத்துச் சென்று, உடனடியாக விடுதலை செய்து அனுப்பி விட்டார்கள் என்பதையும், மற்ற யாரையும் எந்தத் துன்பத்திற்கும் ஆளாக்காமல் திருப்பி அனுப்பினார்கள் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

இங்கே விவாதித்தவர்கள் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசு ஏன் மறுத்துவிட்டது, அரசு ஏன் பதில் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். அரசு பதில் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு நாட்கள் தேவை என்று சொன்னதை யாராவது கேட்டுக்கொண்டார்களா, ஏற்றுக்கொண்டார்களா,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச்சு 6]

ஏன் அவர்கள் அதை மறுத்து உண்மைக்கு முரணாக, பேச்சு வார்த்தை முறிந்துவிட்டது என்று நண்பர் சிவ. இளங்கோ எப்படி வெளியிட்டார்கள் என்பதை தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களைக் கேட்க வேண்டும் என்று இப்போது கூட நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே இருக்கிற அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் நேற்றைக்கு முன்தினம் இந்த விவரத்தை சொன்னபோது நான் சொன்னேன், இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள், சிவ. இளங்கோ, அவரைப் பார்க்கவந்தபோது, யாரைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தப் போராட்டத்தைத் துவக்கினார்கள் என்று கடிந்து கொண்டார்கள் என்பதையும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்திலே போய் பேசியதையும் கண்டித்தார் என்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சட்டசபைக் கட்சியின் சார்பாக இங்கே வந்து கலந்து கொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் வெளிப்படுத்தியதையும் இங்கே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தது.

அதே சமயத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கர்ய்யா அவர்களை நான் கேட்டேன், நீங்கள் இதற்கு என்ன பதில் சொல்கிறீர்கள் என்று. ஒரு பகுதியினர் நான் சொன்ன வார்த்தையை நம்பி, எவ்வளவு விரைவில் நாங்கள் அமைச்சரவையைக் கூட்டி கருத்தைச் சொல்ல இருக்கிறோமோ அதைத் தெரிந்து கொள்ள அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சிவ. இளங்கோ அவர்கள் மட்டும் பேச்சுவார்த்தை முறிந்து விட்டது என்று சொல்லி, போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு அவகாசம் தரவேண்டும், அல்லது நாங்கள் அலட்சியப்படுத்தியதை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய ஆதாரம் அவர்களிடம் இருந்து ஆக வேண்டும். இது இரண்டும் அவர்கள் சொல்லவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. அவர்கள் மரியாதைக்குரிய தலைவர்களால் கண்டிக்கப்பட்டிருந்தும் அவர்கள் அந்த வேலை நிறுத்தத்தை தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதைவிட தினமணியைப் படித்துக் காட்டிய மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் நேற்றைய முன்தினம் நடந்த கூட்டத்தில் ஒரு செய்தியை வெளியிட்டார்கள். சர்வகட்சிக் கூட்டம் என்று சொல்லி என்னை ஏமாற்றி அழைத்துச் சென்று விட்டார்கள். போராட்டத்தை தொடங்கியது தவறு, நீங்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபடக் கூடாது என்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள், நேற்றைய முன்தினம் நடந்த அனைத்துக் கட்சியினர் கூட்டத்தில் கருத்தை வெளியிட்டார் என்பதை இங்கே நான் எடுத்தக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தினமணியிலே வந்த செய்திக்கு நான் பின்னாலே பதில் சொல்கிறேன் என்றாலும், ஒன்றை நான் இப்போதும் கேட்க விரும்புகிறேன். பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது, இதிலே நிதி பற்றிய பிரச்சினை இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், பட்ஜெட் இங்கே தாக்கல் செய்து ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் நிதி ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய அனுமதியைக் கேட்கின்ற நேரத்தில், எங்களுக்கு இவ்வளவு இடைக்கால நிவாரணம், அதுவும் ஜூலை மாதம் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து தரப் படவேண்டும் என்று கேட்கிற நிலை உருவாக்கப்படுமானால், இதற்காக எவ்வளவு ரூபாய் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும், எதிலிருந்து எதை நீக்கி எதை ஒதுக்குவது என்பது பற்றியும், திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிற எந்த செலவினிலிருந்து குறைத்து அதைத் தீர்க்க மாற்றி அமைப்பது பற்றியும், சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது என்கிற மிகப் பெரிய தேவையும், கடமையும், பொறுப்பும் இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்களிடம் யாரோ பேச மறுத்ததைப் போலவும், அரசு விரும்பாததைப் போலவும் வேண்டுமென்றே அவர்களை அலட்சியப்படுத்துவது போலவும் ஒரு பேச்சை, கருத்தை, ஒரு நிலைமையை நாட்டில் உருவாக்குவது எப்படி நாகரீகமான அரசியலுக்கு ஒத்ததாக இருக்கும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச்சு 6]

இன்னொன்றையும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். சி.பி.ஐ. சார்ந்த கூத்தக்குடி சண்முகம் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் அனைவரும் அந்த வேலை நிறுத்தத்தையும் அந்த மறியலையும், போராட்டத்தையும் ஆதரிக்கத் தயாராக இல்லை, அவர்கள் செய்வது தவறு என்று சொன்னார்கள்.

நான் திரும்பக் கேட்டேன், பத்திரிக்கை நிருபர்கள் வெளியில் இருக்கிறார்கள், கேட்டால் சொல்வீர்களா என்று கேட்டேன், நிச்சயமாக சொல்வேன் என்றார்கள். திரு. சங்கரய்யா அவர்களும் சொன்னார்கள். எங்கள் நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு கருத்து தெரிவிக்கிறேன் என்று, ஆனால் எங்கள் வார்த்தையை மீறி அவர்கள் நடக்கிறார்கள், நாங்கள் சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜேம்ஸ் அவர்களும் அதையேதான் சொன்னார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், அங்கே அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் கருத்து வெளியிட்டுவிட்ட பிறகு, இந்த அரசின் நோக்கத்தைப்பற்றி நீங்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொண்டாக வேண்டும். நாங்கள் எடுத்த செயல்முறையை முடித்து விடவில்லை. இதுதான் எங்கள் முடிவு என்று நாங்கள் தெரிவித்து விடவில்லை. இதைவிட எங்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று கூறிவிடவில்லை. அல்லது இதுதான் செய்ய முடியும் என்று நான் சொல்லிவிடவில்லை. நாங்கள் பரிசீலித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்றும், நிதித்துறைச் செயலாளர் இரண்டு நாட்களில் வெளிநாடுகள் செல்ல இருக்கிறார் என்றும், அதற்குள் நாங்கள் அவர்களிடமிருந்து அதற்கான வழிமுறைகள் தெரிந்து, அதை அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் வைத்து விவாதித்து, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அதை நாங்கள் உங்களிடத்தில் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு வெளியிடுகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறோம்.

இப்படி நிலைமைகள் இருக்கிறபோது, ஒரு பகுதியினர், மறியல் செய்வது என்றபோது, அதுபற்றி நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திற்கு கலந்துகொள்ள நான் அந்தப் பக்கம் வந்துகொண்டு இருந்தேன்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என் மனம் புண்படும்படியாகவோ, என்னை அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்றோ அவர்கள் வார்த்தைகளை உபயோகிக்கவில்லை. அவர்கள் ஒரு சொல்கூட அப்படிச் சொல்லவில்லை முறை தவறி நடக்கவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் அங்கே நின்று அவர்கள் பிரச்சினையை முறையிட்டுக்கொண்டு இருந்தார்கள். நான் அது குறித்து பேச விரும்பவில்லை.

ஆனால் அதே சமயத்தில் சிவ. இளங்கோ அவர்கள் மருத்துவ மனைக்குச் சென்று, சமையல் செய்து கொண்டிருந்தவர்களை வெளியே வா என்று அழைத்துக்கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அங்கே சுத்தம் செய்யும் தொழிலாளர் தோழர்களை வெளியே அழைத்துக்கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். நோயாளிகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று அங்கே அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கும் நேரத்தில், உயிருக்கு ஆபத்து உண்டாகும் நடவடிக்கையில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறபோது அரசு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியுமா என்று கேட்டேன். அரசு அதை தடை செய்ய வேண்டிவரும். அவர்களைத் தடை செய்ய வேண்டிவரும் என்பதைச் சொல்லி, அதற்கு ஏற்ப நீங்கள் ஏதாவது வழி சொல்லுங்கள் என்று சொன்னபோது, சங்கரய்யா போன்றவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் மீண்டும் அவர்களோடு பேசுகிறோம். நிலைமையை எடுத்துச் சொல்கிறோம் என்றார்கள். மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் சொன்னார்கள், நாங்கள் பேசுகிறோம், நாங்கள் எல்லாம் பேசிப் பார்க்கிறோம். பேசியபிறகு அவர்கள் மாற்றம் அடைகிறார்களா என்று பார்ப்போம். எங்கள் தலைவர்கூட கண்டித்து இருக்கிறார் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

அதற்குப் பிறகு, நான் வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன், நிலைமைகள் ஆங்காங்கு மாறுபடுகிற அளவிற்கு சில பத்திரிக்கையில் செய்திகள் வந்தன. சி.பி.ஐ. அவர்களுக்கு ஆதரவு தரப்போகிறார்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதற்கு ஆதரவு தருகிறார் என்றும், இப்படி சிலர் சிவ. இளங்கோ போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தருவதாக செய்தி வந்து இருக்கிறது. அப்படி செய்திகள் வருகிறபோது எங்களைப் போன்ற பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்கள் போலீசை அனுப்பி அவர்களை தடை செய்வது என்பதைவிட மக்கள் எங்களுக்கு எந்த அளவிற்கு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1973 மார்ச்சு 6]

ஒத்துழைப்புத் தருகிறார்கள் என்று நாங்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு, அந்த மக்களுக்காக இந்த அரசு எந்தத் திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதையும், எந்த எண்ணத்தையும் மக்களிடம் சொல்லி வாக்குகளை பெற்று நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து இருக்கிறோமோ, அந்த எண்ணத்திற்குச் சாதகமாக மற்றவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதும் எனது கடமை என்ற நிலையிலே நான் சொல்லும்போது சொன்னேன்.

அவர்கள் மறியல் செய்யப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள்.
(முற்பகல் 11.50)

அப்படிப்பட்ட நிலைமையெல்லாம் இந்த ஆட்சியிலே இருக்குமானால், நான் சொன்னேன், “போலீசைப் பயன்படுத்தப் போவதில்லை; மக்களிடம் உண்மையைச் சொல்லி, நானும் அங்கே கலந்து, மக்களுடன் சேர்ந்து, நீங்கள் இப்படிச் செய்வது கூடாது; இது சரியல்ல; நாங்கள் எந்த ஏழை மக்களுக்காக—இந்தச் சம்பள உயர்வு கொடுப்பதன் மூலம் எந்த ஏழை மக்களுக்காக நல்ல திட்டங்களை தீட்ட நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோமோ, அந்த ஏழை மக்களைச் சந்தித்து, நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி, சமாளிப்போமே தவிர, போலீசை பயன்படுத்த மாட்டேன்” என்று சொல்வதை பத்திரிகைகளில் காணோம். ஏப்ரல் 1-ந்தேதி முதல் சம்பள உயர்வு கிடைக்கும் என்று சொன்னது ஜூலை 1-ந்தேதி கொடுப்போம் என்று திருத்தி பேரட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்போன்ற செய்திகளை மட்டும் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். இன்று மட்டுமல்ல. தேர்தலுக்கு முன்பும் கூறியிருக்கிறேன். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் எங்களைத் தொல்லைக்கு ஆளாக்கினால், எங்களுக்கு நெருக்கடியை ஏற்படுத்தினால் நாங்கள் மக்கள் முன்னால் வருவோம்; இது மக்கள் கட்சி என்று சொன்னேன். அந்த எண்ணத்திலே வார்த்தை மாறியிருக்கலாமே தவிர எண்ணம் அதேதான்; பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெரிவித்த அதே எண்ணம்தான் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை சொன்னார்கள், என்னைப்பற்றி

1978 மார்ச்சு 6][திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எனக்குக் கவலையில்லை. இப்படிப்பட்ட சோதனைகள் வரும் போது மக்களைச் சந்திப்பேன்; மக்களிடம் சொல்வேன் என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். ஏழை எளிய மக்களுடைய நிலைமைகளை வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ளவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நேற்றைதினம் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னேன். முன்னால் இருந்த மக்களிடம் சொன்னேன். முன்னாலே இருந்தவர்கள் நாற்காலிகளில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னேன். நீங்கள் நாற்காலிகளிலே, முன்னால் வந்து அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்; உங்களுக்குப் பின்னாலே அவ்வளவு பேர் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு ஒரு பெஞ்சாவது போட வேண்டாமா? இல்லை என்றால் பாயாவது விரித்துப்போட வேண்டாமா அதைப்பற்றி சிறிதும் கவலைப் படாமல் “சோபா போட வேண்டும், திண்டுகளைப் போட வேண்டும்” என்று நீங்கள் கேட்டால் அது எப்படி நியாயமாக இருக்கும் என்று ஒரு உதாரணத்திற்காக அங்கே எனக்கு முன்னால் இருந்த மக்களை வைத்துப் பேசினேன். அதைத்தான் இன்றும் சொல்கிறேன்.

நாற்பது 40 ரூபாய் சம்பளம் வாங்க முடியாத ஏழை எளிய மக்களுக்கு திட்டம் தீட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது, ஓரளவுக்கு சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது ஓரளவுக்கு வாய்ப்பு வசதியோடு இருக்கும்போது அவர்களைப்பற்றி கவலையில்லை; எங்களைக் கவனியுங்கள் என்று மேலும் மேலும் வற்புறுத்தினால், அதுவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இப்படிப் பட்ட பிரச்சினைகளையும் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அவர்களை மதித்து, நீங்கள் எல்லோரும் உங்களைச் சேர்ந்தது இந்த ஆட்சி என்று கருத்தில் வைத்திருப்பதனால் வேலை நிறுத்தம் வேண்டாம்; எங்கள் முடிவை விரைவில் எடுப்போம். இப்போதும் சொல்கிறேன்; பேச்சுவார்த்தைக்கு இப்போது இடமில்லை. பேச்சு நடந்து ஒரு எல்லைக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. முடிவு எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு எங்கள் கையிலே இருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சரவையைக் கூட்டி, நிதித் துறைச் செயலாளரைக் கலந்து,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச்சு 6]

என்னென்ன செய்வது என்பதை அறிவிக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு எங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு கிடைசில் போராட்டம் எதற்காக?

மீண்டும் சொல்கிறேன். நாங்கள் அலட்சியப்படுத்தியிருக்க வேண்டும்; பேச மறுத்திருக்க வேண்டும்; அல்லது அதைப் பற்றி விவாதிக்க நாங்கள் தயாராக இல்லை என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும்; அல்லது நியாயமான முடிவை எடுப்பதற்கு என்னென்ன முயற்சி எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்காமல் இருக்க வேண்டும்; இவை எதுவுமே இல்லை. அப்படி இருக்கும் போது நாங்கள் கூறியதையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், எதிர்க்கட்சி தலைவர்கள் பேச்சுக்கும் மரியாதைக் கொடுக்காமல், கடமையைச் செய்யமாட்டோம் என்று சொல்லி, போராட்டத்தில் இறங்குவது சரியா?

அதுவும் எல்லோரும் போராட்டத்தில் இறங்கவில்லை. ஒரு சாரார் மட்டும், திரு. சி.வ. இளங்கோவும் அவரைச் சேர்ந்த மற்றவர்களும் மட்டுமே இந்த மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை—என் இவர்கள் இந்த ஒரு சாரார் மட்டும் மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அந்த நேரத்திலே நான் என்ன செய்யவேண்டும்? அத்தனை என். ஜி. ஓ. க்களையும் குற்றவாளிகள் என்று சொல்லமுடியாது. ஒரு பகுதியினர் வேலை செய்ய மறுக்கவில்லை. கடமையைச் செய்கிறார்கள். ஒரு பிரிவினர் நாங்கள் மறியல் செய்வோம், நாங்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் எங்களுடைய நிலை என்ன? யாரைக் கைது செய்வது, யாரை வேண்டாமென்று மறுப்பது? யார் மேல் நாங்கள் பழி சுமத்துவது? அந்தப் பொறுப்பிலிருக்கிற அத்தனை ஊழியர்களும் எங்களுக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இப்போது வழி இல்லை. அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் எங்களுக்கு எதிராக இந்த அரசுக்கு எதிராக போர்க்கெரி உயர்த்திவிட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கு இப்போது காரணம் இல்லை, ஆகாரம் இல்லை.

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அந்நிலையில் நான் அத்தனை பேர்களையும் சந்திக்க முடியாது, அத்தனை பேர்களின் ஒருமித்த கருத்தைப் பெறவும் முடியாது. நாங்கள் எண்ணுவது நம்புவது ஒரு சாரார் ஒத்துழைக்கிறார்கள், எங்கள் வார்த்தையை நம்பி காத்திருக்கிறார்கள். ஒருசாரார் பேச்சு முறிந்துவிட்டது என்று பொய் சொல்லி—அந்த வார்த்தையை இங்கே உச்சரித்தே தீரவேண்டும்—உண்மைக்குப் புறம்பாக என்று சொல்லலாம்—ஆகவே அவர்கள் பொய் சொன்னார்கள் என்ற வார்த்தையை நான் சொல்லித் தீரவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மன்னிக்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் அந்த வார்த்தையை உச்சரித்தே தீர வேண்டும் என்று சொல்வது, நம் மரபுக்கு ஒவ்வாத வார்த்தையை உச்சரித்தே தீருவேன் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது நியாயம் அல்ல, அப்படியானால் மற்றவர்களும் அப்படிச் சொல்ல முன்வருவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இங்கிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொய் சொன்னார்கள் என்று சொல்வதுதான் தவறு. என்னிடம் பேசினிட்டு, இங்கே எங்களிடம் ஒரு செய்தியைச் சொல்லிவிட்டு அதற்குப்பிறகு பத்திரிக்கைகளுக்கு பேச்சு முறிந்துவிட்டது என்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறுபட்டதாகும் என்று சொல்லியேயாக வேண்டும். இங்குள்ள மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் சொல்வதை பொய் என்று சொன்னால் அது தவறு, அதை நான் சொல்லக் கூடாது. யாரும் உபயோகிக்கக்கூடாதுதான். ஆனால் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து தங்களை தாங்களே இறக்கிக்கொண்டு தந்த மரியாதையை அவர்கள் தூக்கியெறிந்துவிட்டு, நாங்கள் கொடுத்த மரியாதையை, அவர்களுக்கு காபி முதற்கொண்டு கொடுத்தோமே அதை யெல்லாம் சாப்பிட்டுவிட்டு, எங்களைக் கவனிக்கவே இல்லை, எங்களை அலட்சியப்படுத்தி விட்டார்கள், உட்காரக்கூட அனுமதிக்கவில்லை என்று வெளியே பொய் சொன்னால், மக்கள் மத்தியில் பேசுவது என்று சொன்னால் எங்களைப் போன்றவர்கள் அரசு பலத்தை, அரசு அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச்சு 6]

சந்திப்பதா அல்லது அவர்களுடைய பாணியில் அவர்கள் எப்படி மக்களைச் சந்திக்கிறார்களோ அதற்கு மாறாக எங்களுடைய பாணியில்—நாங்களும் அரசியல் கட்சிதான்—எங்கள் கட்சித் தோழர்களையும் நண்பர்களையும் வைத்துக்கொண்டு, நாங்கள் எந்த ஏழை மக்களுக்காக திட்டம் தீட்டவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அவர்களிடம் போய் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லி நீங்கள் எங்களுக்கு சாதகமாக இருங்கள். உங்களது எண்ணத்தை நீங்கள் அவர்களிடம் வலியுறுத்தி வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெறுமாபடிச் செய்யுங்கள் என்று கேட்பேன் என்று சொல்வது பலாத்காரத்தைத் தூண்டிவிடுவதாகாது.

ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சைக்கிள் செயினுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நிச்சயமாக அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்பதை தயவு செய்து எல்லோரும் நம்ப வேண்டும். அதற்கு யார் சொந்தக் காரர்களோ அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சைக்கிள் செயினை உருவாக்கியவர்கள் அல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி: திண்டுக்கல் தேர்தல் நடைபெற்ற போது இப்போது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற காதர் ஷா அவர்கள் அத்தேர்தலின்போது சைக்கிள் செயினால் அடிப்பட்டு மருத்துவ மனையில் இருந்தார்கள். அவரைச் சென்று நானும் மதுரை முத்து அவர்களும் பார்த்தோம். அவர்கள் முதுகு புலிக்கோடுபோல் சைக்கிள் செயினால் அடிப்பட்டிருந்தது. இப்போது அவர் அ.தி.மு.க.வில் இருக்கிறார், அப்போது தி.மு.க.வில் இருந்தார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் எந்தக் கட்சியையும் குறிப்பிடாதிருக்கும்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என் இவ்வளவு அக்கறை வந்திருக்கிறது என்று புரியவில்லை. நான் பொதுவாகச் சொன்னேன். எங்களுக்குச் சொந்தமான தல்ல என்றுதான் சொன்னேனே தவிர எந்தக் கட்சிக்கு சொந்தம் என்று நான் இங்கே குறிப்பிடவில்லை.

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் இருக்கிறார். இம்மன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரது முதுகைப் பார்த்தால் சட்டையை அணித்துப் பார்த்தால் தெரியும் சைக்கிள் செயின் அடையாளம். காதர் ஷா பற்றிச் சொன்னார்கள், இரிமெல்தான் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரச்சினைகளைப்பற்றி பேச்சு வார்த்தை முறிந்துவிடவில்லை, நாங்கள் பேச்சு வார்த்தையில் இறங்கமாட்டோம் என்று ஒதுக்கிவிட்டிவ்லை.

(நண்பகல் 12.00)

நாங்கள் சொன்னவைகளுக்கு மாறாக, சி.வ. இளங்கோ அவர்கள் அவசரப்பட்டு இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை சொல்லும் போது, அதற்கு வேறுவகையில் கடுமையான நடவடிக்கைகளை நாங்கள் எடுப்போம் என்று நாங்கள் இதுவரை கூறவில்லை.

ஆனால் அவர்கள் மக்களிடம் சென்று தவறாக செய்திகளை சொல்லும்போது, அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள் தவறு என்றும், இதுதான் உண்மை என்றும், எங்களை நம்பி, ஓட்டுப் போட்டு அனுப்பி வைத்திருக்கின்ற அந்த ஏழை மக்கள், அவர்களுடைய உடுக்க உடை இல்லாத நிலைமை, மேல் ஆடை இல்லாத நிலையில் உள்ள தாய்மார்கள் இவர்களை எல்லாம் நாம் பார்த்தாக வேண்டும் என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன், அப்படிப்பட்டவர்களை அழைத்துக்கொண்டு, எங்களைப் பாருங்கள், எங்களையும் உங்களைப்போல் வாழ வழி செய்யுங்கள், அதற்குரிய வாய்ப்பை தாருங்கள் என்று கேட்பதற்காக செல்வோம் என்று சொன்னதை, ஏதோ அகங்காரமாக சொன்னேன் என்று தவறாக உண்மைக்கு மாறாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நான் ஏற்கனவே கூறியது மாதிரி அவர்களிடம் சென்று கேட்பதற்குத்தான் இப்படிப்பட்ட மக்களை அழைத்துச் சென்று சந்திப்பேன் என்று சொன்னேனே தவிர வேறு நிலைமை அல்ல என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1973 மார்ச்சு 6]

திரு. க. சுப்பு : முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு விளக்கம் கேட்டுக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அதாவது தாய்மார்கள் மிகவும் வறுமையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், மேல் ஆடைகூட இல்லாமல் எத்தனையோ தாய்மார்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், இதற்கெல்லாம் என்.ஜி.ஓ.க்கள் தான் காரணம் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் இவர்களுக்கு சம்பளமே கொடுக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்துவிடுவோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்படியென்றால்கூட நாட்டிலுள்ள வறுமையை அறவே ஒழித்து விட முடியுமா, அப்படி ஒழித்துவிட முடியும் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பதை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் மிக அழகாக திறமையாக வாதத்தை எடுத்து வைக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை இருக்குமானால், அவர்களுடைய கட்சி ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் என்.ஜி.ஓ.க்கள் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றபோது, கைது செய்தவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு, தங்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெற்ற பின்னால்தான் விடுதலைப்பற்றி முடிவு செய்ய முடியும் என்று கூறியதை எல்லாம் நான் குறிப்பிட்டு காண்பிக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் மூலமாக நம்முடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட முடியாது. அந்த அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நான் இரிச்சவாயனும் அல்ல, புரியாதவனும் அல்ல. அமரர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிற இந்த அரசுக்கு இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அது இன்று மட்டுமல்ல, அன்றைக்கு அமரர் அண்ணா அவர்கள் எந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு முதலமைச்சராக வந்தாரோ—அப்போதே அந்த ஆறு மாதங்களுக்குள் எவ்வளவோ தொல்லைகள் தரப்பட்டன என்பதை நான் நன்றாக அறிந்தவன், என்பதை சுப்பு அவர்கள் நன்றாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அது மட்டுமல்ல, என் முன்னால் இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருணாநிதி அவர்கள் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக வந்த நேரத்தில் எப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் இருந்தன, எப்படிப் பட்ட சங்கடங்கள் தரப்பட்டன என்பதையும் நான் நன்கு அறிந்தவன் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

உடுக்க துணி இல்லை என்று சொல்வது, மேல் ஆடை இல்லாமல் வயது முதிர்ந்த தாய்மார்கள் இந்த நாட்டில் இல்லை என்று மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் கூற மாட்டார்கள் என்பதையும் அதை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்பதும் நிச்சயமாகத் தெரியும். சம்பளம் கொடுப்பதை எடுத்துக்கொண்டால், எத்தனை வேண்டுமானாலும் சம்பளம் வாங்கட்டும், லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை சம்பளமாக வாங்கட்டும் எவ்வளவு புகழ் வேண்டுமானாலும் பெற்றுக்கொள்ளட்டும், அதில் எங்களுக்கு பொருமை யில்லை.

எங்களுடைய நிலைமை, இருப்பதை எப்படி எப்படி, யார் யாருக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பது, எப்படி பிரித்துக்கொண்டு செயல்படுவது பிற்பட்ட நிலைமையில் இருக்கின்ற கிராமப் புறங்களுக்கு எப்படியெல்லாம் நன்மைகளை செய்வது, கிராமங் களுக்கு என்று இருக்கின்ற, அவைகளை எல்லாம் மேம்படுத்த வேண்டும் என்று இருக்கின்ற பணத்திலிருந்து குறைத்துக்கொள்ள முடியுமா—அப்படிப்பட்ட நிலைமை வரக்கூடாது என்றாலும், அப்படி வராமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியுமா என்பதை யெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கும், அவற்றைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கும் நிதித்துறை செயலாரிடம் தொடர்பு கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை எல்லாம் அனைத்து கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் எடுத்து சொன்னோம்.

இப்போதும் அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருப்பது முறிந்துவிடவில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற முடிவுக்கு வரவில்லை. இவ்வளவுதான் கொடுக்க முடியும் என்று நாங்கள் சொல்லுகிற அளவுக்கு இன்னும் வந்துவிடவில்லை. பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதை அமைச்சரவையில் வைத்து இந்த அரசின்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 6]

பண நெருக்கடி இந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் விவாதித்து, எந்த அளவுக்கு செய்ய முடியும் என்பதை முடிவு செய்து, விரைவில் இந்த சட்டமன்றத்தில் வெளியிட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்து—நேற்றும் வேண்டுகோள் விடுத்தேன்.

நேற்று இரண்டு கருத்துக்களைச் சொன்னேன், வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு, எங்களுடைய முடிவுகளை தெரிவிக்க—அதைத் தெரிந்து கொள்ள சில நாட்கள் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்—என்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன்.

அவர்கள் வீட்டில் இருக்கின்ற தாய்மார்களுக்கும் நான் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். உங்களைப்போன்ற பெண்கள், தாய்மார்கள் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். இப்போதுள்ள நிலைமையில் அவர்களுக்கும் உதவி செய்கின்ற முறையில், அரசின் நடவடிக்கைகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற அளவில், அரசிதழ் பதிவு பெற அதிகாரிகள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று தயவு செய்து நீங்களும் கேட்டுக்கொள்கிற வகையில் வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். இந்த வேண்டுகோள்கள், அப்படி நான் தெரிவித்த கருத்துக்கள் பத்திரிக்கைகளிலே வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : வந்திருந்தால் மகிழ்ச்சி. நான் அவைகளைப் படிக்கவில்லை. இதையெல்லாம் நான் சொல்லும்போது, வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு, கொஞ்ச நாள் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றேன். ஏன் வேண்டுகோளை, அறிவிப்பை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்றாலும், அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஏன் மனம் வரவில்லை என்பதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை.

இங்கே அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை தவறு, நாங்கள் கேட்டோம், அவர்கள் ஒத்துழைக்கவில்லை, வேலை நிறுத்தம் செய்யாதீர்கள் என்று நாங்கள் சொல்லியும் அவர்கள் கேட்க

1978 மார்ச்சு 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வில்லை, ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, மறியல் செய்தார்கள் என்று சொல்லியவர்கள் எல்லாம், நாங்கள் எவ்வளவு கேட்டுக் கொண்டும் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் என்று சொன்ன ஜேம்ஸ் அவர்கள், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து, அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது ஏன் என்பதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை; அந்தச் சூழ்நிலை ஏன் உருவாக்கப்பட்டது என்பதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை.

கடைசியாக நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தமிழக அரசு, அரசிதழ் பதிவுபெறாத ஊழியர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற அதிகாரிகளை அலட்சியப்படுத்தவில்லை என்பதையும், அவர்களுக்கு எங்களால் என்ன செய்யமுடியுமோ, அதைச் செய்ய முடியுமோ எப்படிச் செய்ய முடியுமோ, அதை வெளியிடுவதிலேதான் மகிழ்ச்சியும், மன நிம்மதியும் தரும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக நான் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதையும், எவ்வளவு விரைவிலே இந்தச் செய்தியைச் சொல்ல முடியுமோ, எவ்வளவு விரைவிலே சொல்ல விரும்புகிறேன் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இந்தப் பேச்சுவார்த்தை முடிந்து விட்டது என்பதல்ல, அவர்கள் சொன்ன கோரிக்கைகள் என்னிடம் இருக்கின்றன, அது சம்பந்தமாக தொடர்பு வைத்திருக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இதற்காக ஒரு நெருக்கடி நிலை ஏற்படுத்தி, நெருக்கடி என்று சொல்லி, மற்ற அலுவல்களை தடைப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், என்னைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத் திற்குப் பிறகு, நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருப்பதுபோல் இதற்கு அனுமதி அளிக்க முடியாது. ஜேம்ஸ், தயவுசெய்து என்னுடன் ஒத்துழையுங்கள், மறுபடியும் பேச அனுமதிக்க மாட்டேன், தயவுசெய்து அமருங்கள்.

[1978 மார்ச் 6]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: முதலமைச்சர் சொன்ன பதிலுக்கு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஓ.க்களைத் தூண்டுகிற. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தற்போது நீங்கள் பேசுவதற்கில்லை. அவர் சொன்னபோதே, பதில் சொல்லியிருக்க வேண்டும். சொல்லி முடித்தபிறகு, பேசக் கூடாது. அதற்கு நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: விளக்கம் திருப்தியில்லாமையால், நாங்கள் வெளியேறுகிறோம்.

(ஜனதா கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

(மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் எழுந்திருந்தார்.)

திரு. சோ. அழகர்சாமி: நாங்களும் வெளிநடப்பு. . .

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதற்கு நின்று கொண்டிருக்கும்போது, நீங்களும் நின்று கொண்டிருந்தால் எப்படி? நீங்கள் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: ஜேம்ஸ் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியிருப்பேன். 'மக்களை சந்திப்பேன்' என்று சொன்னதற்குக் காரணம், அரசிதழ் பதிவு பெருத ஊழியர்களில் ஒரு பகுதியினர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடவில்லை. ஒரு பகுதியினர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டவர்கள், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா போன்ற தலைவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு அவர்கள் கட்டுப்படவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் பொய்யான செய்தியை, தவறான செய்தியை மக்களுக்குச் சொல்லும்போது, நாங்களும் பத்திரிக்கையிலே அறிக்கை விடுவது என்பது மட்டும் எங்கள் வேலையில்லை. நாங்களும் ஒரு அரசியல் கட்சி என்கின்ற நிலைமையிலே மக்களிடம் சென்று உண்மைகளை

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1978 மார்ச் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது எங்களுடைய கடமை என்ற கருதலேதான் சொன்னேன், அதுதான் பொருள் என்பதை நான் தெளிவுபடுத்துகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்ன அதே காரணத்திற்காக நாங்களும் வெளியேறுகிறோம் என்று சொல்ல ஆரம்பித்த நேரத்திலே, ஆளும் கட்சி பக்கத்திலேயிருந்து. * * என்ற குரல் வந்தது, அதைச் சட்டமன்றத்திலே நீங்கள் அனுமதிக்கின்றீர்களா? அது சரியா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த சட்டமன்றத்தில் அப்படி எங்கள் தரப்பிலே பேசியிருந்தால், அதற்காக நான் வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடவடிக்கைக் குறிப்பில் அப்படி அந்த வார்த்தை ஏறியிருந்தால், அதை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, என்.ஜி.ஓ. கிளர்ச்சியை 'மக்களை வைத்துச் சந்திப்பேன்' என்ற பொருளில் சொன்னதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு விளக்கம் அளித்தாலும் நேற்று அவர்கள் பேசிய பேச்சை எப்படி ஜேம்ஸ் அவர்கள் கேட்டார்களோ, அதைப் போலவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் சிலரும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு பேசும்போது, நான் வீதிக்கு வருவேன், மக்களை வைத்துச் சந்திப்பேன் என்ற வகையில் போலீஸ் துணை நாடாமலேயே அவர்கள் சந்திப்பதாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-10]

இப்போது விளக்குங்கள் மாறாக இருந்தாலும் நேற்றுப் பேசிய பேச்சு பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவுவதாக இல்லை; மேலும் கிளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் வகையில்தான் உள்ளது என்ற வகையில் எங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கிற வகையில் நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1978 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்ற காரணத்தால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப் படுகிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரசு ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். இந்த அறிவிப்பை எங்கள் தரப்பில் மேலும் வலியுறுத்தி மிக விரைவில் தீர்வு காண வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன்—இந்த அரசு இந்தப் பிரச்சினையை விரைவில் தீர்க்க விரும்புகிறது; அந்த முறையில் கண்டிப்பாக அந்தக் கடமையைச் செய்யும் என்பதை நான் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர் மாரிமுத்து அவர்களுக்கு கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக, விரைவில் அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு இருக்கின்ற அத்துனை பேர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—அந்த வாக்குறுதியை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சங்கரய்யா அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது மற்றவர்களுக்கும் பொருத்தமுடையது என்று கருதுகிறேன். நிச்சயமாக அரசு தன் கடமையைச் செய்யும், விரைவில் முடிவு காண விரும்புகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 6]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்த மாதிரியான பிரச்சினையில் பரிகாரம் கொடுக்கும் வகையில் அரசு தீர்க்கும்போது நம்முடைய தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான நன்மைகளை, மக்களின் நன்மைகளை உத்தேசித்து அதன் விளைவுகளுக்கேற்ப முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும், எல்லோருக்கும், நிவாரணம் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லோர் கருத்தும் ஒன்று தான். ஒரு கட்சித் தலைவர் எழுந்து சொன்னால் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்த்தவர்களும் சொல்ல வேண்டுமென்றில்லை. திரு. பெரியசாமி, நீங்களும் சொல்லுங்கள்.

திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி: தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்புக் கொடுக்கும்போது கிராமப் புறங்களில் வாழும் ஏழை எளிய மக்களின் எண்ணக் குழுறல்கள் எரிமலையாக வெடிப்பதாக அமைந்து விடாமல் அந்த எண்ணக் குழுறல்களை அடக்க ஏதுவாக அவர்களுடைய அறிவிப்பு அமைய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(7) அறிவிப்பு

ஜேர்மன் டெமாக்ரடிக் ரிபப்ளிக்கைச் சார்ந்த பாராளுமன்றக் குழு பேரவைக்கு வருகை தந்திருப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஜேர்மன் டெமாக்ரடிக் ரிபப்ளிக்கைச் சார்ந்த பாராளுமன்றக் குழு அந்நாட்டுப் பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் வந்திருக்கிறார்கள். இப்பேரவையின் சார்பாக நான் அவர்களை வரவேற்கிறேன். இப்போது அவர்கள் பேரவைத் தலைவர் மாடத்திலிருந்து பேரவை நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரவாரம்.

I have to make an important announcement:

A Parliamentary Delegation from the German Democratic Republic, led by the Speaker, is now watching the Proceedings of this House from the Speaker's Gallery. On behalf of this House and myself I extend a warm welcome to them. (cheers)